

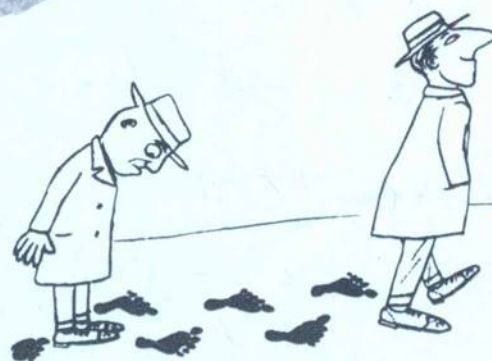
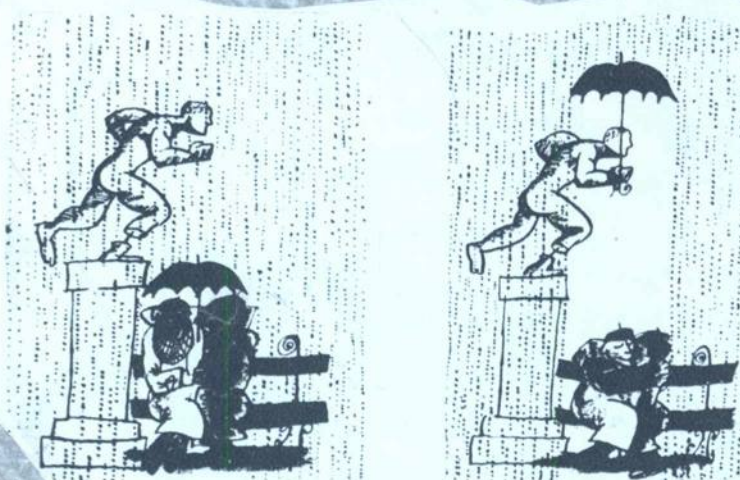
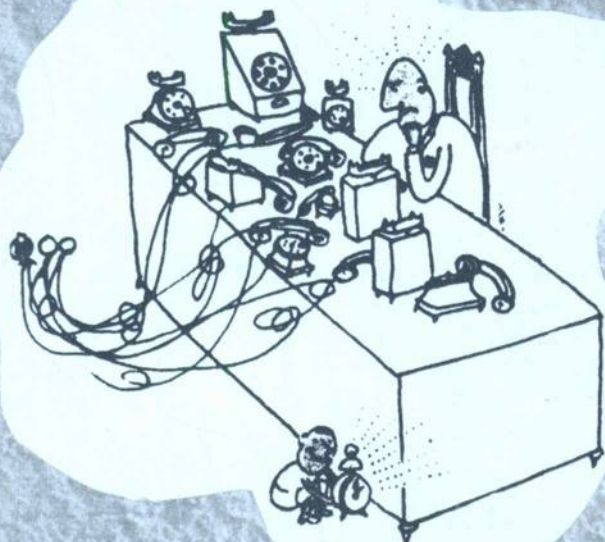
Tineretul lumii

2

1958

OMOR fără cuvinte

„Tineretul lumii“

Revistă internațională a tineretului, editată de F.M.T.D. Apare lunar în limbile: germană, franceză, maghiară polonă, română, rusă și trimestrial în limba suedeză.

COMITETUL DE REDACȚIE:

Director: Werner LAMBERZ (Germania)

Redactor-șef: Sukendu MAJUMDER (India)

Membri: Klaus JEUTNER (Germania), Sture KALLBERG (Suedia), Ernesto LATORRE (Spania), Lev VOLODIN (U.R.S.S.)

Redactor artistic: István CZELEDI (Ungaria) laureat al celui de-al IV-lea Festival Mondial

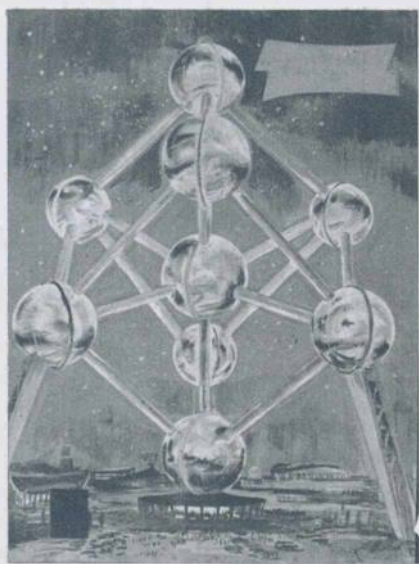
ADRESE: Redacția centrală: Benczur utca, 34, Budapest VI, Ungaria
Redacția ediției în limba română: București, Piața Scintei nr. 1

ÎN ATENȚIA CITITORILOR

Redacția revistei noastre aduce la cunoștința celor interesați că nu mai dispune de numere oechi din „Tineretul lumii”. Totodată, conform comunicării Direcției centrale a difuzării și expeditiei presei a M.T.T. din R.P.R., cititorii sînt anunțați că abonamentele la ediția în limba română a revistei „Tineretul lumii” se primesc pînă cel mai tîrziu în ziua de 23 a lunii cu deservirea în luna următoare. Abonamentele se primesc de către difuzorii de presă din întreprinderi, instituții și de la sate, secțiile de difuzare a presei și de către factorii și oficiile postale. Prețul unui exemplar din „Tineretul lumii” este de 3 lei.

CUPRINSUL:

Pagina	
1	F.M.T.D. în 1958
2	Cel de-al V-lea Congres al U.I.T.S.
3	Sintem gata să ne apărăm țara de W. FAYSSAL
4	Spre cel de-al VII-lea Festival Mondial
4	Pentru un festival deschis tuturor!
5	Două interviuri
6	Înțelegerea este posibilă
7	Marele nostru chestionar
8	Bruxelles 1958
10	Culegătorii comorilor folclorului de D. GÜDERJAHN
12	Înconjurul lumii în fotolii de S. TIBOR
14	Unde vă petreceți vacanțele?
18	Cititorii noștri ne scriu
20	Sahara descoperită a doua oară
21	Pace în Algeria!
22	Algeria pe scurt
23	Întreaga Algeria luptă pentru libertate
24	O cerință comună
25	Două răspunsuri pentru Yoshio Asaoka
26	Speranțele schiului european de ȘT. CHIRIȚĂ
27	Cîteva cuvinte despre...
28	Filatelie
28	Cine vrea să corespundă cu noi?

COPERTA NOASTRĂ:

Atomium — simbolul expoziției Universale și Internaționale din Bruxelles 1958, văzut de Hans Raede

F.M.T.D. în 1958

Convorbire cu Bruno Bernini, președintele F.M.T.D.

yn februarie a avut loc ședința Comitetului Executiv al F.M.T.D. Aceasta a fost prima ședință a organului de conducere al federației, după cel de-al IV-lea Congres de la Kiao, și credem că pe cititorii noștri îi va interesa să afle ce probleme au fost discutate de Comitetul Executiv.

Publicăm mai jos răspunsurile date de președintele F.M.T.D., Bruno Bernini, întrebărilor puse de corespondentul nostru.

Ce probleme au fost discutate la recenta ședință a Comitetului Executiv?

— Trei probleme fundamentale: aplicarea hotărârilor celui de-al IV-lea Congres și munca F.M.T.D. în 1958; contribuția F.M.T.D. la pregătirile celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului; dezvoltarea legăturilor de prietenie dintre F.M.T.D. și organizațiile de tineret din Asia și Africa în spiritul principiilor de la Bandung.

Care vor fi principalele direcții în care se va îndrepta activitatea F.M.T.D. în 1958, conform hotărârilor celui de-al IV-lea Congres?

— Cel de-al IV-lea Congres a indicat liniile de direcție ale muncii viitoare a federației noastre pentru apărarea păcii, pentru acțiunea împotriva colonialismului și pentru satisfacerea intereselor multiple ale tineretului, pentru a înlătura diviziunile și pentru o colaborare între toate organizațiile de tineret naționale și internaționale.

Congresul a arătat care este cel mai bun mijloc pentru F. M. T. D. de a-și da contribuția cea mai valabilă la soluționarea acestor probleme. Iată spiritul în care C.E. a fost chemat să discute activitățile politice ale federației noastre pe 1958: cele împotriva primejdiei atomice, în genul unei mari anchete mondiale; cele pentru favorizarea prieteniei și colaborării dintre tineri și dintre organizațiile de tineret din diferite regiuni, începând din Asia și până în Africa, din Europa și până în America Latină; cele pentru solidaritatea cu tineretul din țările coloniale, ca sărbătorirea zilei de 24 aprilie, „Ziua internațională a tineretului împotriva colonialismului și pentru coexistența pașnică”, solidaritatea cu tineretul algerian, indonezian, camerunez; cele pentru organizarea multiplelor manifestații ce interesează tineretul. Se prevăd, între altele, seminarii despre utilizarea pașnică a energiei atomice, despre formarea profesională, despre tehnica la sate, despre presa de tineret, despre educație fizică și sport, despre munca fetelor, despre educarea copiilor, schimburi de delegații și călătorii de studiu în diferite țări; un vast program de tabere internaționale de vacanță și de schimburi pentru turismul tineretului.

Ce răsunet a avut cel de-al VI-lea Festival Mondial și cel de-al IV-lea Congres al F.M.T.D. în mișcarea internațională a tineretului?

— Răsunetul celui de-al VI-lea Festival Mondial nu-și are asemănare în istoria festivalurilor. În zeci de țări, organele de pregătire ale festivalului se transformă în centre de inițiativă pentru popularizarea rezultatelor sale și pentru dezvoltarea contactului și prieteniei dintre tinerii din lumea întreagă. Și când ne gândim că la festival au fost prezenți peste 1.000 de organizații de tineret, se înțelege toată valoarea acestui fapt și contribuția ce a dat-o pentru o mai bună înțelegere internațională.

Rezultatele celui de-al IV-lea Congres, care a generalizat experiența mișcării de tineret internațională din ultimii ani și a ridicat probleme comune ce stau azi în fața tuturor organizațiilor de tineret pentru progresul omenirii pe calea dezvoltării pașnice și a păcii, au dat naștere unor noi inițiative din partea tuturor categoriilor de tineri și unor noi adevăruri la federația noastră. Într-adevăr, după congres, importante grupări de tineret, ca de pildă Tineretul Popular Mexican, au cerut să fie afiliate la F.M.T.D. După cum se știe, peste 140 din organizațiile cele mai importante de tineret din Asia și Africa erau prezente la cel de-al IV-lea Congres și multe dintre ele au și stabilit rap-

porturi valabile de colaborare cu mișcarea noastră.

URMARE ÎN PAG 3

Delegații la cel de-al V-lea Congres al Uniunii Internaționale a Tineretului Socialist (U.I.T.S.) s-au întrunit la Roma și au discutat timp de 5 zile problemele activităților lor. Din nefericire, congresul s-a desfășurat ca de obicei în mod izolat, închis între cei patru pereți ai unei vile italiene. Faptul acesta reduce, bineînțeles, posibilitățile de apreciere a părerilor delegaților și a situației generale a congresului.

Cea mai mare parte a delegaților au participat la lucrările congresului. Ei reprezentau în majoritate organizațiile socialiste ale tineretului european. Au fost mai puțini ca altă dată delegați din Asia și din America Latină. Totuși, datorită perseverenței delegaților Asiei, problemele țărilor coloniale au ocupat un loc important în discuție. Discuția s-a desfășurat într-adevăr în jurul problemei algeriene.

Congresul s-a pronunțat aproape în unanimitate pentru independența Algeriei, declarând că adoptă în linii mari pozițiile următoare: lupta poporului algerian pentru independență se integrează în concepția anticolonialistă a socialismului internațional; să se retragă toate forțele militare străine din întreaga Africă de Nord.

Poziția aceasta oglindește fără îndoială părerea tinerilor socialiști ce se pronunță împotriva războiului colonialist din Algeria. Pe de altă parte, o asemenea poziție a U.I.T.S. prezintă o bază bună de colaborare cu celelalte forțe, fiind în favoarea rezolvării pașnice a problemei algeriene.

Se știe prea bine că în toată perioada de luptă a poporului algerian pentru independența sa, F.M.T.D. și organizațiile sale membre au sprijinit totdeauna această luptă. În rezoluția sa, cel de-al IV-lea Congres al federației a subliniat deplina solidaritate a tuturor forțelor reprezentate în rândurile F.M.T.D. cu tineretul algerian și francez, în interesul cărora se revendică încetarea imediată a războiului colonial din Algeria.

Mișcarea tineretului pentru sprijinirea poporului algerian nu ar putea repurta succese mari decât dacă organizațiile U.I.T.S. și F.M.T.D. și-ar uni forțele în această luptă, așa cum a propus-o de mai multe ori F.M.T.D. Totuși la cel de-al V-lea Congres al tineretului socialist s-a adoptat o hotărâre oarecum

ciudată, și anume să se refuze orice fel de contact cu F.M.T.D. Este de la sine înțeles că aceasta nu poate contribui niciodată la întărirea colaborării tineretului în lupta pen-

V-lea Congres au demonstrat că în sânul uniunii s-au ivit forțe noi și că acestea doresc să intre în relații cu celelalte organizații de tineret pentru dezvoltarea activității uniu-

CEL DE-AL V-LEA CONGRES A U.I.T.S.

tru idealurile nobile ale păcii și democrației, pentru solidaritatea cu tineretul din țările coloniale și ajutorarea acestuia. O asemenea poziție a U.I.T.S. este cu atât mai de neînțeles cu cât organizațiile tineretului socialist din diferite țări au realizat uneori inițiative comune cu organizațiile membre ale F.M.T.D.

Din nefericire nu se poate constata din partea Congresului U.I.T.S. nici o inițiativă concretă sau vreo propunere în vederea activității sale viitoare. Propunerea delegatului Uruguaiului în privința sprijinirii luptei de eliberare națională duse de tineretul din țările Americii Latine, mai ales sprijinirea tineretului cuban în lupta sa împotriva regimului reacționar din țara sa, a fost refuzată cu majoritate de voturi. În rezoluția sa, congresul s-a pronunțat împotriva oricărui contact cu organizațiile din țările socialiste.

Totuși discuțiile de la cel de-al

nii pe o bază mai largă. Dovadă este discuția aprinsă pe care a declanșat-o rezoluția asupra agresiunii din Egipt. Cu toate că congresul a adoptat o rezoluție sprijinind poziția Izraelului în conflictul cu Egiptul, trebuie totuși subliniat că un număr considerabil de delegați s-au declarat împotriva acestei rezoluții.

„Pentru prima dată în U.I.T.S. s-a manifestat o aripă de stînga. Dar, nefiind organizată, ea a apărut poziții identice“ — a remarcat domnul Gilbert Clajot, secretarul național al Tinerei Gărzi Socialiste Belgiene. În această stîngă se numără studenții socialiști belgieni, englezi, olandezi, norvegieni, tinerii socialiști belgieni, germani (Șoimii), elvețieni și greci. Stînga aceasta nu este însă monolitică. Există în sânul ei divergențe asupra unor anumite probleme, ca aceea a țărilor arabe, de pildă.

Organizarea lucrărilor congresului a provocat multe reproșuri din partea delegaților. „Regulile elementare de bună purtare — și de democrație — au părut total uitate la acest congres“ — a remarcat un observator de la ziarul „La Jeune Garde“ (Belgia). Delegații au avut multe greutăți din cauza proastei organizări a serviciului de traducători. Dat fiind că nu a existat nici un fel de traducere simultană, s-a pierdut de trei ori mai mult timp la fiecare luare de cuvînt. „Asemenea metode de lucru fac ca publicul din sală să piardă orice interes, îngreunează dezbaterile și fac imposibilă orice discuție cu adevărat serioasă“ — adaugă același observator.

În concluzie am vrea să exprimăm speranța că rezoluțiile celui de-al V-lea Congres al U.I.T.S. asupra problemelor emancipării țărilor coloniale și împotriva amenințării unui război îi vor ajuta pe tinerii socialiști să lărgască relațiile lor cu alte forțe de tineret care se pronunță pentru aceleași scopuri.

L. V.

În cinstea zilei de 24 aprilie, Zi Internațională a tineretului pentru coexistență și împotriva colonialismului, F.M.T.D. a emis insigna și timbrul pe care le vedeți în acest clișeu

CONTINUARE DIN PAG. 1 Ce se crede la F.M.T.D. despre proiectele de organizare a unui nou festival mondial?

— Începînd cu Festivalul de la Moscova, evenimentul acesta a devenit o inițiativă ce se situează în centrul întregii mișcări internaționale a tineretului. De aceea viitorul festival, caracterul, data și locul său nu depind numai de federația noastră, ci vor fi rezultatul unui acord între toate aceste organizații de tineret și cele ce vor să-și dea contribuția la festival. Noi sîntem pentru un festival care să fie rezultatul întîlnirii și muncii comune a organizațiilor de tineret naționale și internaționale cele mai diverse, trecînd peste orice discriminare și vedere partinică. Acesta este spiritul în care am participat și ne-am dat adeziunea la lucrările întîlnirii de la Viena dintre reprezentanții mai multor organizații de tineret. Comitetul nostru Executiv a fixat atitudinea definitivă a federației noastre în această problemă.

Fiți bun și spuneți-ne cîteva cuvinte despre activitatea F.M.T.D. Iață de organizațiile de tineret din Asia.

— Tinerii din Asia și Africa joacă împreună cu organizațiile lor un rol mare nu numai în viața țării lor, ci și în mișcarea internațională. Ei aduc astăzi mișcării mondiale de tineret contribuția dorinței lor adînci de progres, de indepen-

Ne aflăm într-o perioadă cînd nașterea unui nou focar de război era iminentă. Mare agitație în Occident: Siria comunistă! Siria roșie! Siria înarmată!

Bineînțeles nu era nimic adevărat din toate acestea. Și iată un exemplu. În parlament, din 142 de deputați, unul singur este comunist; 15 sînt socialiști, iar ceilalți deputați aparțin în majoritate partidelor blocurilor feudale și capitaliste.

De ce, așadar, toată această gălăgie?

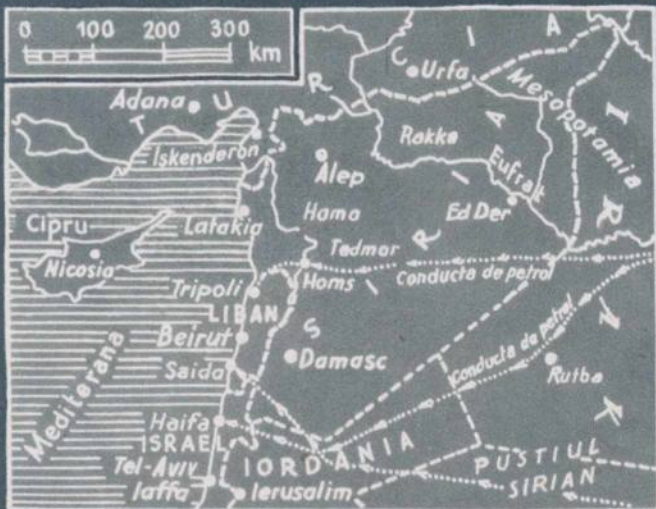
Este limpede. Siria este independentă, ea vrea să beneficieze de suveranitatea ei în toate domeniile: politic, economic, cultural etc. Ea a respins pactul de la Bagdad și doctrina Eisenhower, ambele urite de țările arabe. Ea a urmat politica neutralității pozitive colaborînd cu toate statele ce i-au întins o mînă prietenească. În sfîrșit a început să construiască și să-și dezvolte economia națională, dînd astfel exemplu țărilor vecine, inclusiv Turciei.

Aceasta este de ajuns ca imperialiștii să facă tot ce pot pentru a opri mersul înainte al Siriei: comploturi, spionaj, boicot economic și chiar agresiune armată.

Proiectele imperialiste ale nord-americanilor au dat însă greș, așa cum au dat greș și proiectele anglo-franceze împotriva țării noastre surori, Egiptul.

În Siria s-a întărit frontul național, iar grupul parlamentar a sprijinit energic guvernul. Armata, cu sprijinul poporului, a luat măsurile necesare pentru a se apăra pînă la capăt.

Formațiile „Rezistenței populare” au luat naștere în toată țara. S-au distribuit arme pe scară întinsă. Și fetele au luat pușca în mînă alături de cei mai vîrstnici. Studenții plecau dimineața la curs, iar după-amiază se antrenau în formațiile „Foutouwa” („Tineretul înarmat”).

SÎNTEM GATA să ne apărăm țara

SCRISOARE
DIN
SIRIA

dență și de pace, a căror expresie cea mai vie o reprezintă principiile de la Bandung. Călite în lupta eroică pentru eliberarea patriei lor, organizațiile acestea și tinerii lor sînt actualmente angajați în munca uriașă de reconstrucție, pentru lichidarea moștenirii trecutului, pentru respingerea noilor încercări ale colonialiștilor și pentru promovarea cauzei prieteniei și a păcii în lume. Ca și în trecut, federația noastră stă astăzi mai mult ca oricînd alături de tineretul din Asia și din Africa. Dorința F.M.T.D. este să dezvolte și mai mult legăturile de prietenie și de frăție pentru un aport tot mai mare al tineretului lumii la triumful spiritului de la Bandung — spiritul libertății, al progresului și al păcii pentru toate popoarele.

Orașele Alep, Damasc, Latakia s-au transformat în adevărate bastioane de apărare împotriva oricărei agresiuni. Solidaritatea țărilor arabe, mai ales a Egiptului, care a trimis soldați în Siria, a fost foarte eficace. Țările cele mai diferite și-au manifestat solidaritatea cu noi: în Asia, în Africa, în Europa. La fel și țările socialiste.

Au trecut clipele critice, ceea ce însă nu înseamnă că au luat sfîrșit și comploturile. Imperialiștii pregătesc noi planuri. Arabii au mare experiență în domeniul acesta.

Trebuie să fim mereu vigilenți. Să întărim și mai mult Frontul național: numai astfel va putea Siria să înainteze mereu cu ajutorul prietenilor ei.

Mulțumim F.M.T.D., care a făcut apel la tinerii din lumea întreagă cerîndu-le să fie alături de noi în ceasurile grele.

Damasc, decembrie 1967

WASSEL FAYSSAL

Spre cel de-al VII-lea Festival Mondial

Festivalurile mondiale ale tineretului au devenit importante evenimente internaționale, o tradiție strâns legată de năzuințele tineretului spre prietenia și înțelegerea reciprocă, precum și o forță uriașă în slujba păcii.

Un mare număr de tineri, mai multe comitete ale festivalului, constituite în vederea pregătirilor pentru cel de-al VI-lea Festival, nenumărate organizații de tineret, membre și nemembre ale F.M.T.D., au cerut în ultimul timp cu insistență Federației Mondiale a Tineretului Democrat să ia măsuri ca cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului să aibă loc pe o bază și mai largă ca cel de la Moscova.

Răspunzând acestei dorințe și ținând seamă totodată că nici o hotărâre nu se va lua fără discutarea sa prealabilă cu toate organizațiile naționale și internaționale, s-a ținut o ședință consultativă la care au participat: F.M.T.D., personalități eminente, comitetele naționale ale festivalului, organizații de tineret, organizații studențești, U.I.S. și altele; ele și-au exprimat punctele lor de vedere în privința măsurilor indispensabile ce trebuie luate pentru a răspunde dorințelor exprimate în privința celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului.

Sub președinția d-lui P. A. C. TENNEKOON, membru al Camerei Deputaților din Ceilon, ședința consultativă a avut loc în zilele de 18 și 19 decembrie la Viena. În concluzie participanții au adoptat în unanimitate un comunicat.

Dorința tuturor este ca toate forțele interesate să participe la lucrările de pregătire a festivalului mondial încă de la început, precum și la hotărârile în legătură cu data, locul, caracterul festivalului etc.

După constituirea sa, Comitetul Internațional de Pregătire va avea menirea să ia hotărârile definitive în privința tuturor acestor probleme.

Între timp tineretul a și început să discute necesitatea ținerii viitorului festival, iar ședința consultativă de la Viena este expresia interesului manifestat pretutindeni.

Publicăm mai jos comunicatul elaborat la ședința de la Viena și sintem siguri că în toate țările vor avea loc discuții rodnice referitoare la cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

Redacția „TINERETUL LUMII”

Pentru un festival deschis tuturor!

(COMUNICAT DESPRE CEL DE AL VII-LEA FESTIVAL MONDIAL AL TINERETULUI)

Răspunzând dorinței manifestate aproape pretutindeni de a continua și îmbogăți tradiția festivalurilor mondiale, personalități și reprezentanți ai diferitelor organizații de tineret, de studenți, comitetele naționale ale festivalului din Africa neagră, Argentina, Austria, Belgia, Ceilon, China, Cehoslovacia, Ecuador, Republica Federală Germană, Sudan, Suedia, Siria, Țările de Jos, U.R.S.S., precum și F.M.T.D. și U.I.S. au avut o consfătuire la Viena, la 18 decembrie 1957, făcând un prim schimb de vederi asupra viitorului festival mondial.

Pornind de la experiențele țărilor lor și de la dezbaterile ce au urmat celui de-al VI-lea Festival, participanții au constatat succesul acestuia din urmă și contribuția sa incontestabilă la înțelegerea, pacea și prietenia dintre tinerii din lumea întreagă.

Ei s-au pronunțat pentru „ținerea celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, festival ce va trebui să fie deschis pentru toate organizațiile naționale și internaționale, fără nici o discriminare și să constituie un loc de întâlnire liberă și prietenească a diferitelor puncte de vedere și a diferitelor experiențe din toate domeniile de activitate creatoare ale tineretului. Cel de-al VII-lea Festival ar trebui pregătit și realizat în comun, pe o bază de egalitate, de toate organizațiile participante”.

În spiritul acesta s-a propus să se organizeze o largă consultare a tuturor organizațiilor de tineret și a tinerilor despre caracterul și programul viitorului festival pentru ca el să fie rodul gândurilor și eforturilor celor mai multiple.

S-a dezbătut data viitorului festival. Mai mulți participanți s-au pronunțat pentru 1959. Ei au convenit să continue consfătuirile cu toate organizațiile interesate pentru a găsi o dată care să fie hotărârită de Comitetul Internațional de Pregătire și care să răspundă dorinței generale, ținând totodată seamă de celelalte mari manifestări internaționale prevăzute pînă acum.

Tineretul din 131 de țări s-a întâlnit vara trecută la cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului

În cursul întâlnirii s-a exprimat în unanimitate dorința ca viitorul festival să fie ținut în orice țară care va putea garanta participarea liberă a tuturor tinerilor invitați de organizatori, în spiritul deschis ce caracterizează festivalul și programul său. S-a mai convenit să se mențină mai departe contactul cu organizațiile și organele competente din mai multe țări pentru a se putea supune, la ședința Comitetului Internațional, propunerile în privința locului unde se va ține cel de-al VII-lea Festival.

Participanții la întâlnire au socotit că toată puterea de a hotărî caracterul, programul, data și locul, finanțarea și întocmirea organelor de pregătire ale celui de-al VII-lea Festival trebuie să aparțină viitorului Comitet Internațional de Pregătire. În sensul acesta au propus ca adunarea de constituire a Comitetului Internațional de Pregătire a celui de-al VII-lea Festival să se țină între 20 și 23 martie 1958.

Adunarea va fi deschisă tuturor forțelor ce sprijină ideea festivalului sau se interesează de aceasta. Fiecare va putea să-și exprime în mod liber părerea asupra problemelor discutate.

Participanții la întâlnire au hotărît să se adreseze organizațiilor naționale și internaționale de toate orientările politice și credințele religioase, organizațiilor culturale, studențești, sportive, feminine etc... invitându-le la adunarea de constituire a Comitetului Internațional de Pregătire a celui de-al VII-lea Festival.

În vederea începerii activității practice de pregătire a acestei adunări a Comitetului Internațional de Pregătire a celui de-al VII-lea Festival, participanții la întâlnire au hotărît să rămână în permanentă legătură. Un grup de consultare a fost însărcinat să continue menținerea contactelor și tratarea tuturor problemelor în legătură cu pregătirile.

Adresa sa este:

FESTIVAL POSTAM, 50 VIENA (AUSTRIA)

Participanții la întâlnire sînt convingiți că vor obține sprijinul deplin al tuturor acelor ce iubesc prietenia dintre toți tinerii și pacea dintre popoare.

Viena, 18 decembrie 1957

Doamnă INTERVIURI:

Mr. P. A. G. TENNEKOON, deputat în Parlamentul din Ceilon

Tinerii din Ceilon, ca și cei din celelalte țări ale lumii, au fost atât de profund impresionați de cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților ce s-a ținut la Moscova în august 1957, încât așteaptă cu nerăbdare cel de-al VII-lea Festival Mondial. Toată lumea este de acord să se țină cât mai curând un nou festival.

Pe baza interesului manifestat de participanții la ședința consultativă ținută la 8 decembrie 1957 la Viena, se poate spera în mod cert că cel de-al VII-lea Festival Mondial va depăși chiar și pe al VI-lea în ceea ce privește contribuția sa la pacea mondială și la prietenia internațională. Prezentarea programelor culturale ale diferitelor națiuni, evenimentele sportive internaționale, seminariile și întâlnirile tinerilor diferitelor țări ce vor avea loc la viitorul festival vor face din el un eveniment mondial de o însemnătate covârșitoare. Să sperăm că toate organizațiile de tineret de pretutindeni, indiferent de rasă, naționalitate sau vederi politice, își vor concentra forțele de pe acum pentru a contribui ca viitorul festival să fie tot atât de perfect, de variat și de reprezentativ pe cât o doresc tinerii și cei ce se interesează de tineret.

Sr. CLEMENTINO HECTOR DE CARVALHO, Brazilia Secretar al U. N. E. B.

Festivalul tineretului trebuie să primească sprijinul organizațiilor studențești din Brazilia, luând în considerare faptul că reprezintă un factor de întărire a relațiilor dintre studenții din toate țările, indiferent de apartenența lor filozofică, de credințele lor religioase sau politice.

La prima întâlnire de la Viena, noi am declarat cât se poate de clar că prima noastră cerință privind festivalul este cerința care condiționează chiar

o constituie lipsa absolută de discriminare, cerință care condiționează chiar

Se poate înțelege lesne această preocupare a noastră dacă se iau în considerare tendințele de pacificare pe plan internațional ale mișcării universitare braziliene.

Credem că menținerea bunelor relații dintre studenții din lumea întreagă este unica formă de garanție pentru asigurarea păcii dintre popoare.

Considerăm, așadar, vitală necesitatea relațiilor dintre tineri.

Mă voi întoarce la mine în țară, unde voi face cunoscute rezoluțiile adoptate. De aci se va putea hotărî sprijinul concret dat de Brazilia festivalului și vom populariza în mod obiectiv toate părerile despre aspectele tehnice ale activităților culturale și sportive ce vor avea loc în cadrul acestui eveniment.

În concluzia modestelor mele păreri, doresc să adresez în numele celor 100.000 de studenți brazilieni cele mai călduroase salutări studenților din lumea întreagă.

Prietenie pe nești: de câte ori nu s-au auzit la Moscova aceste cuvinte ale festivalului, atât în cursul convorbirilor cât și la marile întâlniri, lăsa o imagine de la Seara solidarității cu tineretul din țările coloniale. Să contribuim cu toții la realizarea unui succes asemănător al celui de-al VII-lea Festival

ÎNTELEGHEREA este posibilă

PRESA MONDIALĂ DESPRE CEL DE-AL

Nu există ziar important din lume care să nu fi luat atitudine într-un fel sau altul față de festival. Extrasele publicate pe această pagină nu sînt decît o mică selecție

VI-LEA FESTIVAL

● EGIPT

○ floare la Moscova

(Broșură publicată în Egipt după cel de-al VI-lea Festival.)

Floarea este simbolul primăverii, ... iar primăvara omului este tinerețea...

La Moscova floarea tinereții a înflorit pretutindeni... o floare de culori strălucitoare. Ea a închis în cele cinci petale ale ei urările milioanei de tineri din toate colțurile lumii, care doresc ca oamenii să trăiască așa cum se cuvine, a căror inimă este plină de cîntece și de dragoste, totdeauna gata să-și deschidă brațele fraților săi... Astfel începe introducerea la broșura ilustrată despre Festivalul de la Moscova intitulată „O floare la Moscova” și publicată în Egipt în luna octombrie de pictorul Hasuan Fuad, de ziaristul Lofti Al-Knuli și de poetul Salah Jahine. Broșura se termină printr-o declarație a autorilor: „Festivalul este pînă acum cea mai mare întîlnire internațională a tineretului. Este o victorie măreață a tinerilor ce se întîlnesc venind din toate părțile lumii pentru a-și reafirma dorința de pace și a lucra pentru consolidarea prieteniei dintre toate popoarele...”

● MEXIC

... Dacă s-a tot vorbit de marea întîlnire a generației noi din lume, nu înseamnă că trebuie să încetăm de a ne referi într-una la acest eveniment, dat fiind că trebuie să privim însemnătatea lui din toate punctele de vedere, și să-l considerăm ca un mare succes, dar mai ales ca unul din pașii cei mai serioși realizați de tînăra generație pentru a demonstra popoarelor că înțelegerea dintre națiuni este posibilă, indiferent de deosebiri politice, sisteme sociale, credințe religioase, rasă, culoare sau fel de viață, dacă ele se întîlnesc pentru a discuta și a cădea de acord asupra problemelor lor comune.

Festivalul este pe de altă parte palma cea mai răsunătoare pe care tînăra generație a dat-o cercurilor agresive din anumite țări ce se încapăținează să continue cursa înarmărilor, să întreprindă experiențe cu arme termonucleare și să ducă mai departe „războiul rece”, opunîndu-se din răsputeri unei înțelegeri între toate

guvernele pentru soluționarea — prin tratative — a tuturor problemelor internaționale.

(„Juventud Popular”, 31/9/57)

● STATELE UNITE

Pentru americanii veniți pe linii diferite și pentru motive diferite, tinerețea aceasta încîntătoare corespundea perfect cu propriile lor simțăminte. Deși gustaseră spectacolul, își făceau sînge rău de frică să nu pară că sînt procomuniști. De altfel formau un grup destul de heteroclit, unii fiind cercetători ocazionali, alții venind din curiozitate și unii simpli tovarăși de drum. Toți veniseră în ciuda avertismentului dat de State Department (Ministerul Afacerilor Străine) că festivalul nu este decît o manevră de propagandă.

(Life, 2/9/57)

● GRECIA

Simbolul dominant la cel de-al VI-lea Festival de la Moscova a fost porumbelul păcii. Mii și mii de persoane de toate rasele de pămînt umpleau imensul stadion. Formau o masă de oameni ce cu costumele lor diferite constituiau o varietate minunată de culori, amintind de un plai decorat cu flori primăvara...

Nu voi descrie spectacolul de pe stadion în diferitele sale aspecte. Ar trebui descris cu cerneală de diferite culori.

(„Eleftheria”, 5/9/57)

● INDIA

Participanții indieni ce au revenit de la Moscova au apreciat foarte călduros festivalul, organizarea sa excelentă și spiritul ce i-a călăuzit pe toți participanții. De la Moscova, mesajul unității, păcii și prieteniei s-a răspîndit pretutindeni, iar tinerii întorși în țările lor au anunțat o nouă eră de pace, de prietenie și de colaborare în numele bunăstării omenirii. Evenimentul cel mai important

din cursul Festivalului de la Moscova a fost coeziunea inimilor și spiritului tinerilor din lumea întregă, dictată de năzuința de a începe o eră a păcii, a prosperității și a înfloririi tuturor fără teama războiului.

(„Delhi Times”)

● REPUBLICA FEDERALĂ GERMANĂ

Pentru cel ce nu gîndește în mod absurd că tensiunea politică mondială nu va putea fi rezolvată decît prin forță, este clar că astăzi trebuie folosite toate prilejurile pentru o adevărată discuție, mai ales cu statele blocului de răsărit și din fostele țări coloniale, și că asemenea discuții sînt de o importanță covârșitoare pentru noi, pierderile în această direcție putîndu-ne costa scump. Tineretul intelectual din diferite țări, dispus să stea de vorbă, are prilejul de a se întîlni la festivaluri mai bine decît la orice altă manifestație. În concluzie, s-ar putea spune că organizațiile tineretului Germaniei occidentale ar trebui să-și mai reconsidere încă o dată, și mai serios, poziția lor față de festival.

(„Junge Gemeinschaft”, decembrie 1957)

● U. N. E. S. C. O.

În luna iulie, Moscova a primit 34.000 de oaspeți veniți din 131 de țări. La cîteva zile după deschiderea festivalului au avut loc vernisajele a trei mari expoziții închinată artelor plastice, fotografiei artistice și colecțiilor de timbre.

Expoziția tinerilor artiști a fost instalată în cel mai mare parc al Moscovei, pe malurile rîului Moscova. Numărul operelor expuse depășea orice prevederi: 4.500 opere de pictură, de artă grafică, de sculptură și de arte aplicate — opere de tendințe diferite, începînd de la arta abstractă și pînă la realism. Expoziția a fost una din atracțiile cele mai mari ale Festivalului de la Moscova.

(„Informații. U.N.E.S.C.O.”, 2/9/57)

Marele nostru chestionar...

Festivalul! Câte amintiri se leagă de acest cuvânt! Amintirea nenumăratelor întâlniri ale prieteniei, amintirea prietenilor din toate colțurile pământului, amintirea discuțiilor înflăcărâte, a competițiilor sportive – dar și amintirea lucrărilor asidue de pregătire...

Nu au trecut decît șase luni de cînd drapelul celui

de-al VI-lea Festival a fost coborît de pe catargul marului stadion Lujniki din Moscova. Și iată că a și început pregătirea celui de-al VII-lea Festival. Pentru a vă da tuturor prilejul să participați încă de la început la pregătirea festivalului, publicăm astăzi un mare chestionar pentru toți:

1

*Ce așteptați de la cel de-al VII-lea Festival Mondial?
Ce propuneri aveți pentru programul său?*

2

*Ce efecte a avut cel de-al VI-lea Festival în țara voastră,
în districtul sau orașul vostru, printre prietenii voștri?*

3

După părerea voastră, care sînt experiențele din timpul pregătirilor pentru cel de-al VI-lea Festival care ar trebui luate în mod special în considerație în pregătirea celui de-al VII-lea Festival?

Vom transmite rezultatele acestui chestionar organelor de pregătire ale celui de-al VII-lea Festival. Se vor publica răspunsurile cele mai interesante, iar cei ce le-au trimis vor căpăta premii, printre care un aparat foto-

grafic de valoare, discuri, albume cu fotografii de la cel de-al VI-lea Festival și agende ale F.M.T.D.

Puteți obține un premiu răspunzînd chiar la o singură întrebare.

ÎNAINTEA CELUI DE-AL VI-LEA FESTIVAL...

Într-o provincie din Chile, Concepcion, lucra un comitet regional al festivalului. Sub conducerea acestuia se formaseră cercuri de studiu pentru învățarea limbilor engleză, franceză și rusă, și se înființase și o școală de dans. Comitetul publica un buletin de informații lunar.

În multe sate, orașe și districte ale Indiei s-au organizat concursuri de artă populară. În fiecare stat s-a organizat cîte un Festival regional. La Festivalul tineretului din Bengalul occidental, ce a avut loc la Calcutta, au participat 25.000 de persoane.

Uniunea Tineretului Muncitor din România a organizat împreună cu Mi-

nisterul Învățămîntului și Culturii din această țară competiții culturale la care au participat multe ansambluri artistice. În sate, orașe și raioane s-au organizat festivaluri locale.

În Madagascar, un grup de tineri din Tananarive au luat obiceiul de a vizita satele vecine. Ei mergeau din casă în casă, pe ogoare și în ferme, vorbind populației despre festival.

Tineretul din satul Niederjesar (R.D.G.) a colectat cîteva mii de ouă de la țărani, pe care le-a vîndut, punînd banii la dispoziția delegației sudaneze la festival, al cărei patronaj îl avea tineretul din R.D.G.

Dansatoarea australiană Terri Charlesworth a făcut un turneu prin țară. Cîștigul ei l-a oferit pentru finanțarea

călătoriei delegației australiene la festival. Ea a dansat pentru muncitorii de pe șantierele de construcție, pentru cei din porturi, din uzine și din minele de cărbune.

La Hafendorf, o localitate mică din Austria, un grup de tineri a organizat o mare chermeză publică pentru popularizarea celui de-al VI-lea Festival Mondial. Una din principalele atracții a fost o tombolă mare, ale cărei obiecte fuseseră colectate de tineri de la negustorii și meșteșugarii satului.

Tineretul elvețian a confecționat și vîndut fulare și insigne ale festivalului; veniturile au fost vîrsate Fondului Internațional al Festivalului.

Ce părere ați avea dacă s-ar folosi din nou metode asemănătoare?

„BILANȚUL LUMII“

pentru o lume mai omenească

BRUXELLES 1958

MAI MULTĂ ȘTIINȚĂ

MAI MULTĂ PUTERE

MAI MULTĂ FRUMUȘETE

MAI MULTĂ SPERANȚĂ ȘI DRAGOSTE

„Multiplitatea mijloacelor de comunicație și rapiditatea lor micșorează distanțele și apropie popoarele. Puterea mereu crescândă a izvoarelor de energie puse în slujba tehnicii în constant progres a permis maselor dintr-un anumit număr de țări să aibă acces la un nivel de viață superior.

Aceiași factori vor spori pe viitor posibilitățile materiale ale omenirii. De aci rezultă perspective pline de speranță, dar și probleme întricoșătoare.

Se cuvine, așadar, ca indivizii și popoarele să fie conștienți de solidaritatea destinelor lor. Colaborarea mondială devine o obligație. Nu se mai poate gândi la viitor pe scară locală sau națională. O astfel de înțelegere nu se va putea stabili decât dacă indivizii înșiși se vor cunoaște și se vor înțelege mai bine.

Expoziția universală și internațională de la Bruxelles 1958 înțelege să dea oamenilor de toate rasele prilejul să devină conștienți de aceste probleme și să exercite, prin tema ce va sta la baza tuturor acestor manifestații, o influență adâncă asupra epocii noastre“.

Baron MOENS DE FERNIG
comisar general al expoziției

E

xpoziția universală și internațională pe 1958 își va deschide porțile la Bruxelles în primele zile ale lunii aprilie. Asemenea evenimente mondiale datează de peste un secol. Într-adevăr, prima Expoziție universală a fost organizată la Londra în 1851. De atunci au avut loc 29 de expoziții universale. Ultima a fost cea de la New York, în 1939.

Astăzi Bruxelles invită toate națiunile lumii să-și exprime alături una de alta speranțele, să interpreteze împreună semnele premergătoare unei epoci luminoase, să-și unească eforturile lor pentru realizarea unei lumi mai omenească.

Nu este posibil ca în câteva pagini să se vorbească de aspectele multiple și de numeroasele evenimente ce se vor desfășura în cadrul expoziției. Ne vom mărgini, așadar, cu ajutorul buletinului oficial al expoziției, „OBJECTIF 1958“, să prezentăm cititorilor noștri câteva din aspectele expoziției.

Lumea pe 200 ha

Vizitatorii — care se vor număra cu milioanele — vor putea face în câteva ore un adevărat ocol al lumii. Într-adevăr, pe o întindere vastă de 200 ha, vor fi reprezentate 51 de țări și 7 organizații internaționale. Într-o epocă în care raporturile dintre țări lasă atita de dorit, va fi reconfortant să se vadă marile puteri mondiale, ca S.U.A. și U.R.S.S. alături de țărișoare modeste, ca Siria, San Marino sau Cambodgia, expunându-și bogățiile, realizările și cultura în construcții superbe, formind un ansamblu modern, a cărui arhitectură va fi — după cum se spune — cu 20 de ani în avans asupra epocii noastre. Vă prezentăm mai jos câteva din pavilioanele expoziției care vă vor da o idee despre marea construcțiilor prevăzute.

Palatul internațional al științei

Un exemplu frumos va fi cel al palatului internațional al științei, în care mai multe națiuni își vor uni străduințele cu cele ale Belgiei pentru a arăta dezvoltarea actuală a științei. Pe lista țărilor ce vor colabora la această operă se află Belgia, Țările de Jos, S.U.A., Ca-

nada, Marea Britanie, Italia, Elveția, Republica Federală Germană, Spania, U.R.S.S. și Polonia. Toate aceste țări vor furniza numeroase aparate de demonstrare care vor permite realizarea experiențelor ce pun în evidență în mod izbitor faptul științific, contribuind totodată la expunerea armonioasă a temelor și indicând căile urmate de cercetători pentru găsirea soluției problemelor „deschise”, soluție pe care o va putea permite numai colaborarea strinsă dintre savanții lumii.

Realizările cercetătorilor și savanților din lumea întreagă, pină la cele mai recente și mai puțin cunoscute, vor fi prezentate grupate pe patru teme mari: atomul, sau fizica nucleară; molecula, sau chimia; cristalul, sau fizica stărilor solide; celula vie, sau biologia.

Expoziția de arte plastice

Artele plastice vor fi reprezentate la Expoziția universală și internațională — 1958 prin două expoziții intitulate respectiv „Cincizeci de ani de artă modernă” și „Omul și arta”.

Prima, ce va avea loc între 17 aprilie și 21 iulie, va cuprinde capodopere ale picturii, sculpturii și tapițeriei din ultimii 50 de ani, precum și cele ale precursorilor artei moderne de la sfârșitul secolului al XIX-lea.

A doua, deschisă de la 8 august pină la 19 octombrie, ne va conduce din timpurile istorice pină în zilele noastre.

Se vor alege opere din lumea întreagă care vor fi prezentate în afara oricărui cadru cronologic, de rasă sau de profesie de credință. Scopul acestei vaste fresci este să aducă mărturia omului, a omului care în decursul veacurilor a resimțit mereu aceleași emoții. Tendința e să se insiste asupra constanței simțămintelor omenești. Arta este limbajul comun tuturor popoarelor.

Un sat al bucuriei și al fanteziei

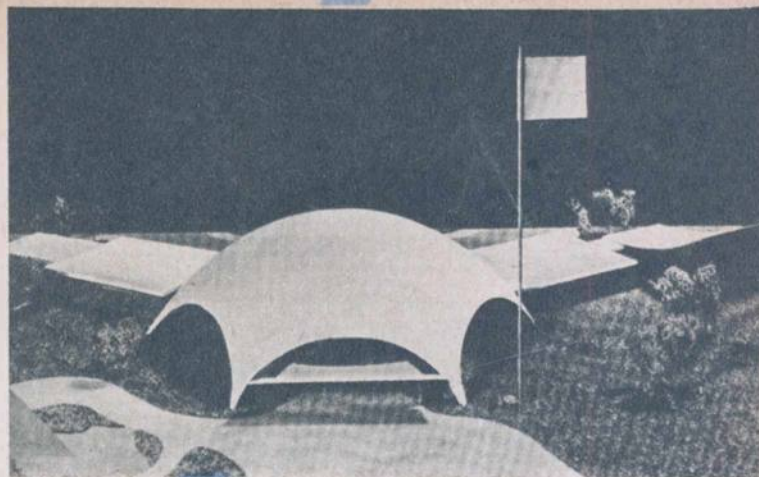
Depărtat de multiplele pavilioane și palate, un sat mititel va face sinteza bucuriei, destinderii și lipsei de griji. Numele său este „Belgia 1900” și va fi centrul folcloric al expoziției.

Contrar regulii urmate de participanți de a expune ultimele realizări ale artei, științei și tehnicii lor, satul „Belgia 1900” a pus drept condiție o reîntoarcere în timp, o întinerire de 50 de ani, din spirit de contradicție, fiindcă satul trebuie să fie domeniul fanteziei.

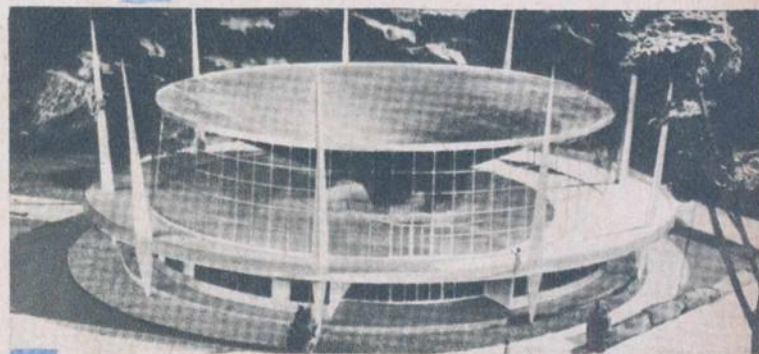
Satul acesta de 5 ha, neregulat ca formă, fără traseu drept, fără sol orizontal, se va compune din 12 mp de construcții din lemn, stuc și alte materiale, 3 străzi și 6 piețe, 150 de case din carton multicolor, 50 de birturi cu corturi în culori vii, cu flori în ferestre, 5 teatre, 3 bazine, 2.000 mp de grădini, de scări, de podișuri, într-un cuvânt un ansamblu lipsit de linii drepte sau paralele, făcut, dimpotrivă, numai din linii oblice, curbe și din arabescuri, moștenite din 1900, și rodul fanteziei celei mai nebunești.

Aici vor domni timp de șase luni ca adevărați stăpâni cîntăreții, dansatorii, muzicanții, „girls”, acrobații, diseurii și jonglerii. Un loc de frunte va fi de asemenea rezervat meșteșugurilor artistice, ca just omagiu pentru cei a căror inspirație datorează atât de mult temelor folclorice dintotdeauna, contribuind în același timp la îmbogățirea moștenirii artistice populare.

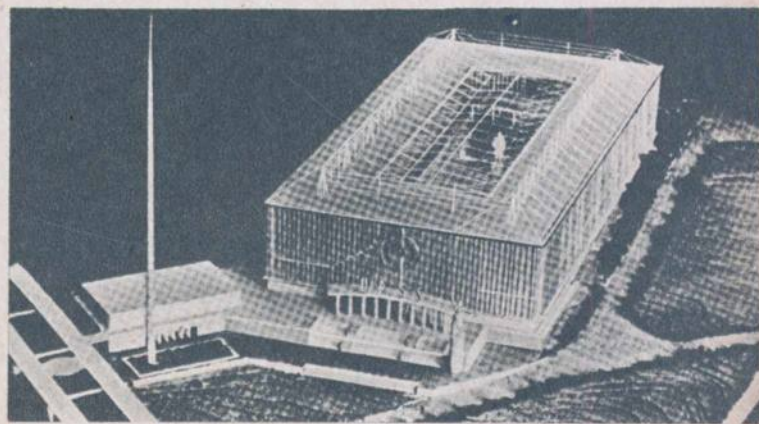
URMARE ÎN PAG. 16

Pavilionul Organizației Națiunilor Unite

Unul din pavilioanele secției belgiene, pavilionul provinciei Brabant

Pavilionul Uniunii Sovietice

Pavilionul Statelor Unite ale Americii

louase încet-încet toată noaptea. Ploaia udase drumurile sătucului din Mecklenburg, iar mașinile noastre derapau înaintînd cu greu și sfîrșind prin a se împotmoli în noroi. A trebuit să coborîm și să facem restul drumului pe jos. Prietenii de la Ansamblul național sătesc din R.D.G., pe care-i însoșim, cunosc meleagurile.

Astfel de vizite prin sate fac parte din munca lor de toate zilele. Aici, în colibe joase și pitorești, în încăperile mici ale plugarilor, ei caută comorile folclorului care s-au păstrat în mare parte doar în amintirea unor bătrîni din sat. Și vizita de astăzi este făcută în scopul acesta.

Bunicul Kruse este un moș de peste 70 de ani, dar încă foarte vioi și glumeț. În ciuda vîrstei sale înaintate, el caută mereu să se facă folositor în gospodăria care este de cîțiva ani proprietatea poporului. Ne poștește prietenos să intrăm în micuțul său apartament. „Măicuță, au venit tinerii din ansamblu și ar vrea să afle cîte ceva despre vechile noastre dansuri!”, cu aceste cuvinte ne face cunoștință cu soția sa.

Apoi, cu multă răbdare, începe să explice tinerilor artiști figurile unui dans vechi, arătîndu-le pașii. În tinerețe fusese el însuși un dansator pasionat.

Se și vede după zelul și entuziasmul cu care se dedică acestei sarcini.

„Moș” Kruse explică directorului adjunct al ansamblului de dansuri, Günther Jacobs, și dansatoarelor Inge Breitsprecher și Brunhilde Brietzke pașii unui vechi dans popular

reședința de vară a unui baron. Ansamblul național sătesc al R.D.G. s-a instalat aci de trei ani. Ansamblul dorește să aducă cultura folclorică veche și modernă locuitorilor satelor, care rămîn în urmă cu dezvoltarea culturală față de orașe. Multe cîntece și dansuri vechi au fost însă uitate în decursul anilor. Unul din obiectivele de seamă ale ansamblului este, prin urmare, să le regăsească și să le interpreteze din nou. Și astfel vechiul castel, devenit centru de cultură al artei folclorice germane, a redobîndit o nouă importanță în ochii sătenilor. Artiști experimentați s-au pus la dispoziția ansamblului, care în 3 ani a căpătat un nivel artistic ridicat, iar membrii săi sînt plini de entuziasm pentru arta folclorică.

Toți cei ce i-au văzut la lucru nu-și pot exprima decît respectul și admirația.

Domnul Paul, directorul ansamblului, a avut amabilitatea de a ne permite să asistăm la repetiții. Pentru a-i deranja cît mai puțin posibil, ne-am așezat într-un colț și-am ascultat un grup de muzicanți îmbrăcați în costume tradiționale. În curînd însă ne uităm unii la alții cu uimire. Nu am auzit încă niciodată muzică populară germană executată atît de artistic. Un instrument cîntă o veche arie populară, celelalte reiau motivul și fac variații libere asupra lui, fiecare în alt fel.

În timpul unei pauze, ne adresăm domnului Lisse, șeful de orchestră: „Explicați-ne, vă rog...”

În orchestră sînt reprezentate instrumente care pînă acum nu au mai fost folosite pentru execuția muzicii populare

DIETER GUDERJAHN

CULEGĂTORII COMORII

Cine nu înțelege satisfacția ce o resimte el văzînd că tineretul de azi se străduiește să continue tradiția frumoasă a artei folclorice pe care a creat-o poporul!

Într-adevăr este o sarcină frumoasă, dar și foarte grea. Vrem să vă vorbim astăzi despre tinerii ce-și închină munca acestei arte.

Neetzow este un sătuc ca multe altele din Mecklenburg. Singurul său lucru caracteristic este un vechi castel, altădată

— **Sînteți mirați?** ne întrebă el surîzînd.
— Bineînțeles, este ceva cu totul nou pentru noi.
— **Da, încercăm și noi pentru prima dată.**
— Dar credeam că vă ocupați aici numai de vechea artă populară?

— **Da, firește, dar modul acesta de executare al muzicii nu e nou decît pentru noi, altădată era foarte popular și răspîndit în Germania.**

Studiînd documentele istorice, membrii orchestrei au descoperit acest mod de improvizare original chiar din Mecklenburg. Au chemat apoi o orchestră de țărani și au înregistrat melodii vechi.

— **După aceasta, bineînțeles că lucrul nu era încă terminat, ne mai spune domnul Lisse. Melodia trebuia transcrisă ca partitură și adaptată interpretării moderne. Ați văzut că la noi, în grupul nostru special, nu există instrumente populare. Iată, de pildă, basul și trombonul. Fiecare muzicant este liber să improvizeze în cadrul melodiei prescrise. Nu știu niciodată exact ce va cînta fiecare la reprezentație. Este ca și la o orchestră de jaz care cîntă jaz original.**

— Cum asta?
— **Exact cum ați auzit. Ca la o orchestră de jaz. Este absolut același mod de a executa muzica.**

— Dar publicul?
— **Publicul a reacționat foarte bine. Așadar ne aflăm pe calea cea bună. Firește trebuie încă multă răbdare și de asemenea și puțin curaj. Dacă doriți să cunoașteți mai multe amănunte despre munca noastră în acest domeniu, adresați-vă domnului Ratzsch, și el o să vă spună tot ce doriți să știți. Sîntem siguri de aceasta, domnul Ratzsch fiind șeful coralei. Dar fiindcă acum este ocupat, întreprindem o mică explorare. Nu trebuie să credeți că un asemenea castel modernizat nu mai posedă taine. Se spune chiar că ar mai fi unele încăperi secrete care ar conține colecții prețioase de arme. Dar nu le găsim. Găsim doar una ce conține tot felul de costume și de accesorii necesare unui ansamblu.**

— **E foarte puțin loc aici, ni se spune, castelul este prea mic. Înțelegem și ne retragem discret.**

„Dansul cavalerilor” — un dans mongol, plin de temperament și de bucurie de viață — studiat cu prilejul unui turneu în străinătate

Cu acest „prtej al tineretului” s-a deschis spectacolul de gală al R.D.G. la cel de-al VI-lea Festival de la Moscova

„Maklott” — un dans popular german de la Rin, ale căror costume sînt remarcabile mai ales prin coroarele lor multicolore

OR FOLCLORULUI

Între timp domnul Ratzsch ne acordă și el cîteva minute.

— Important pentru noi este o selecție critică a acestei culturi, ne spune el. Credeți-mă, am plictisit destul numărărați directori de muzee și arhivari. Artiștii tineri caută, de pildă, cîntece criticînd societatea și vorbind despre luptele păturilor sociale de la sate în trecut. Dar nu se prea știe că tocmai acest gen de cîntece a fost suprimat. Totuși o muncă îndîrjită este încununată de succese. De pildă, corala a putut introduce în repertoriul său un cîntec popular necunoscut pînă atunci. Mai există încă o greutate în cercetările noastre care însă, pe de altă parte, le face foarte interesante, și anume faptul că multe cîntece există sub diferite forme. De multe ori nu se mai știe care este cea originală.

Am găsit, de pildă, opt variante ale unui singur cîntec după locul și timpul originii sale. Altele le găsim în dialectul respectiv. Și melodia există în minor și în major. Noi am selecționat versurile cele mai bune și am tradus cîntecul în germana clasică (germana de sus).

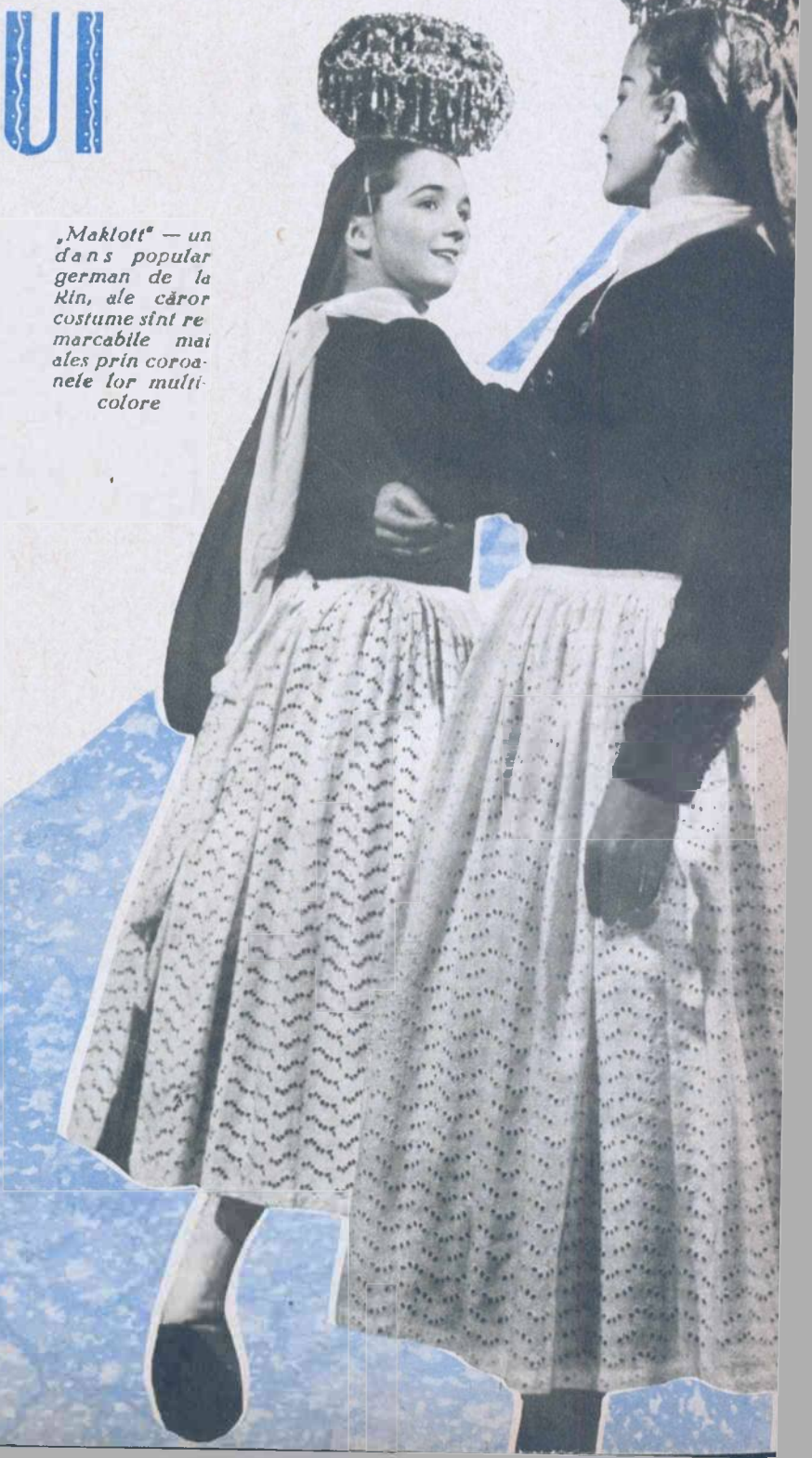
Domnul Ratzsch ne mai arată cum, cu ajutorul artei folclorice, se pot critica diferitele lipsuri dintr-un sat, contribuindu-se la îndreptarea lor. Programul coralei cuprinde, de pildă, cîntecul satiric „Iată ce-i lipsește unui sat”; este vorba de un vechi cîntec popular care în multe strofe povestește ce trebuie să ai într-un sat model. Înaintea reprezentației, ansamblul trimite cîțiva membri înainte pentru a se informa despre lipsurile satului respectiv, iar seara, la reprezentație, se poate întîmpla ca vreun primar autocrat să fie criticat prin versurile improvizate în acest scop.

— Tinerii amatori din ansamblurile de folclor trebuie și ei să încerce aceasta, este părerea domnului Ratzsch; ar vedea ce repede se creează astfel contactul cu publicul.

Ni se oferă apoi prilejul de a vedea ansamblul coral la lucru. Sîntem impresionați mai ales de interpretarea sa vioaie. Grupul nu stă țepăn pe scenă; tot ce cîntă este și jucat, și aceasta creează ambianta necesară spectacolului.

Dacă vorbesc abia la sfîrșitul acestui articol despre ansamblul de dansuri, fiți încredințați că nu o fac nicidecum pentru că aș subestima

URMARE ÎN PAG. 17

Săm în fotolii moderne și comode, alături de o mică masă încărcată cu cafele și dulciuri. Fotoliile sînt din lemn de culoare deschisă — în ton cu interiorul vilei Zikmund — practice, simple, moderne, plăcute ca și celelalte mobile. ...Și, în aceste fotolii necapitonate, care pot fi numite și niște „balansoare”, am făcut, într-o după-amiază, înconjurul lumii.

În fotoliile vilei din Gottwaldov, în care parcă am fi fost așezați în „elicoptere cu reacție”, am pornit în călătoria imaginară din jurul lumii, călăuziți de cei doi cercetători ai drumurilor pămîntului, renumiții cehoslovaci: Jiri Hanzelka și Miroslav Zikmund. Pantofii ni i-am lăsat în vestiar, fumătorii au stins țigările și am intrat în papuci în bibliotecă, unde eram înconjuțați de 3.500 de volume.

Începutul unei prietenii

La dreapta era așezat blondul Hanzelka, la stînga brunetul Zikmund. Chiar după parcurgerea unei jumătăți din globul terestru — Africa și America — păreau la fel de tineri ca în fotografiile făcute în momentul plecării lor, în 1947.

Încă din acea vreme erau legați printr-o prietenie care dura de zece ani. Această prietenie s-a legat la Academia Comercială din Praga, prin hotărîrea comună ca, după o pregătire temeinică, să înconjoare cu un autovehicul întreg globul pămîntesc. Însă, după un an, din cauza ocupației germane, facultățile cehe au fost închise și pregătirile s-au întrerupt. Din acel moment s-au pregătit doar în secret. Au învățat geografie, antropologie, și-au însușit limbile engleză, franceză, rusă, spaniolă, italiană, germană și arabă. După Ziua Victoriei au continuat studiile universitare, au participat la primul congres al U.I.S.-ului de la Praga și au contribuit la pregătirile primului Festival Mondial al Tineretului. Hanzelka și Zikmund au condus împreună munca secției de propagandă și cinematografie a congresului.

La începutul anului 1947, pregătirile au ajuns în faza finală. S-au vaccinat contra bolilor tropicale, au revizuit încă o dată tot echipamentul, și în aprilie 1947 au pornit cu autoturismul lor „Tatra 87” spre Africa, parcurgînd tot „continentul negru”. La Capetown s-au imbarcat pentru America de Sud, iar după patru ani de călătorie s-au întors în Europa, plecînd din Mexic.

În prezent, inginerul Jiri Hanzelka are 36 de ani. E meloman și datorită muzicii săi muzical redă orice compoziție muzicală după o singură audiere. Tocmai de aceea a instalat în vila sa o orgă la care, pentru a se destinde în timpul liber, execută lucrări de muzică clasică sau ușoară.

Soția sa, Hanna, învățătoare, se ocupă în prezent de gospodărie și desigur, împreună cu soțul ei, Jiri, și de educarea copiilor lor, un băiat de trei ani și o fetiță de unsprezece ani.

Inginerul Miroslav Zikmund, nedespărțitul prieten, are 39 de ani. Cu soția sa, Eva, s-a cunoscut la Festivalul Mondial al Tineretului din București. Ea era studentă la conservator, secția canto, și făcea parte din ansamblul de cîntece și dansuri naționale, care a avut un succes remarcabil la festival. Acum e gospodină, își crește pe micul Mirko în vîrstă de 3 ani și, bineînțeles, este o devotată colaboratoare a soțului ei.

Soțiile călătoresc în jurul lumii

Despre cele două soții trebuie să spunem că de cîțiva ani și ele se pregătesc, laolaltă cu soții lor, pentru călătoria în continentul asiatic. În acest scop, învață limbi străine, printre altele cea chineză și indoneziană, și-au însușit arta fotografiatului, conducerea automobilului și multe alte îndeletni-

Prima călătorie a cehoslovacilor Hanzelka și Zikmund, în Africa și America.

Traseul călătoriei care va începe anul acesta în Asia și Australia.

ciri necesare călătoriei pe tărîmuri atît de îndepărtate.

Evident, în cadrul discuțiilor, în primul rînd ne interesăm despre felul cum se pregătesc pentru următoarea călătorie, cum își împart „orariul” zilelor obișnuite.

— Fără zilele obișnuite de acasă nu prea am putea obține rezultatele așteptate în timpul călătoriei noastre prin deșert sau pe vîrfurile acoperite de gheață ale munților, răspunde Zikmund. Principalul constă în faptul ca să împărțim munca conform unui plan. În ultimele luni Jiri se ocupă cu pregătirea autovehiculelor, iar eu am redactat referatul despre călătoria noastră în America. Și soțiile noastre și-au luat asupra lor anumite sarcini: ele se preocupă de achiziționarea echipamentelor necesare ș.a.m.d. Iar programul fiecărei zile? Aceasta depinde de sarcinile curente. În general mă scol dimineața la ora 6—7 și mă culc pe la miezul nopții. Cea mai rodnică perioadă a zilei este dimineața: atuncea scriu, studiez limbi străine, fac notițe... La prînz luăm masa, după care cel puțin o oră stau în grădină sau fac o scurtă plimbare.

Amîndoi „plesnesc” de sănătate, aceasta datorînd-o atît unei vieți ordonate cît și faptului că stau foarte mult sub cerul liber, nefiindu-le teamă de aer...

— În ce fel scrieți cărțile?

Din nou răspunde Zikmund.

— În Africa orice lucrare, fie că era vorba de conducerea mașinilor, a săpăturilor în noroiul din Kenya, a fotografierii sau de împrăștierea țințarilor maschito, am făcut în comun. Despre impresiile noastre scriam reportaje separate pe mașinile de scris luate cu noi. Una dintre aceste lucrări am trimis-o postului de radio Praga, iar alta ziarelor. Astfel ne-am verificat reciproc, iar acasă am scris cărțile prin combinarea celor două versiuni. Munca noastră comună de aproape două decenii ne-a apropiat foarte mult stilul.

În sala trofeelor

— Unde lucrați? La această întrebare am primit răspunsul atunci cînd, la invitația lui Zikmund, am vizitat camerele cele mai interesante ale vilei.

Ne-am ridicat deci din fotoliile noastre ca să facem cunoștință cu cîteva „particule” ale planetei noastre mari și necunoscute. Miroslav, făcînd să alunece un perete de sticlă foarte mare, ne-a introdus în „sala trofeelor”, unde, chiar în papucii de piele moale, am pășit cu grijă. În această sală sînt strînse cele mai frumoase și mai prețioase amintiri ale călătoriei lor.

Parchetul este acoperit cu o blană de urs, cu o piele prelucrată a unui tapir din Ame-

rica de Sud și de covoare prețioase. Deasupra ușii, ca un simbol al norocului, stă o potcoavă. Pereții sînt împodobiți cu tablouri, gravuri, toteme africane și pe un panopliu de lemn de patru metri se află, printre altele, trofee și un boa constructor, pielea unui șarpe uriaș din jungla braziliană, sombrero-uri mexicane și o pereche de pantofi albi de tenis făcuți ferfeniță. Cu aceștia s-a urcat Zikmund pe picul cel mai înalt al „continentului negru”, pe vîrfurile Kilimandjaro din Africa.

Săgeată otrăvită

Intr-un colț stă un înfricoșător cap indian, totem, pe care l-au primit în dar de la șeful tribului indian, șuar — vîntor de capete. Șeful tribului șuarilor, în semn de simpatie, i-a invitat pe Hanzelka și Zikmund să se adăpostească la dînsul, într-un cătun pierdut din junglă. Cînd cei doi călători au respins invitația cu multe și complicate gesturi și nici nu au putut promite că se vor întoarce între șuarii de pe malul opus al „Mării Ape”, respectiv Oceanul Atlantic, atunci șeful tribului, mărinos și darnic, le-a oferit, în dar, copilul său de zece ani, pentru a-l lua cu dînsii în jurul lumii. Cînd au reușit — după alte formalități de curtenie — să înlăture și această „atenție”, au primit cu bucurie darurile mai mărunte ale șefului, între altele o tolbă cu săgeți otrăvite, cu care șuarii vînau animalele și cu care în vremurile trecute omorau luptătorii din triburile dușmane. Aceste săgeți, de forme lunguiețe și cilindrice, cu virfurile negre, se află acum în „sala trofeelor”. Împreună cu Hanzelka am atins cu emoție otrava neagră — sperînd că după opt ani de zile nu mai riscăm să fim trimiși pe „cîmpiile nedeslușite ale raiului indian”...

Apoi am pășit pe lîngă vitrina unde Zikmund, în mici sertare, păstrează mine-reurile cele mai importante, strînse în Africa și America. Aici, dintr-un mic șipot, Miroslav mi-a turnat în palmă niște scoici mărunte găsite în Africa Orientală — denumite c-a-u-r-i — care sînt folosite de indigeni și în zilele noastre ca monede drept mijloc de plată.

Intr-un flacon am văzut nisip din Uganda, de lîngă lacul Victoria, într-altul nisip fin de o culoare gălbuie din deșertul nubian, colectat la 25 octombrie 1947, la cîteva sute de kilometri de Wedi Halfa, după ce rătăciseră opt zile, lipsiți de apă, prin deșert.

Cinematograf — prin scamatorie

„Sala trofeelor” — ar putea fi considerată și drept cameră de locuit. De aici o scară duce la camera de lucru a lui

Zikmund, unde se află biroul și arhivele lui.

Ne întorcem în bibliotecă — unde se află și pianul — dar această cameră e transformată într-o clipă de gazda noastră în cinematograful: fereastra enormă este acoperită cu o singură mișcare cu un rulou fix, după care s-a întunecat totul, iar pe această „planșetă” a și apărut ecranul. Apoi dinăuntrul raftului cu cărți observăm lentila aparatului de proiecție. La spate se află o firidă mică de proiecție, care servește și ca magazie pentru filmele luate în Africa și Asia.

În această vilă a minunilor, amenajată după proiecte proprii, trăiește și lucrează Miroslav Zikmund, pregătindu-se pentru un drum de patru ani în continentul asiatic și în Australia. După ce ne-am așezat din nou în fotoliile pe care mai înainte le părăsisem, întrebările și răspunsurile continuau din ce în ce mai viu.

— În ce fază se găsesc pregătirile călătoriei din Asia?

— Mașinile sînt gata, se aude răspunsul lui Jiri, am făcut și rodajul care a permis observații în urma cărora se mai fac mici modificări la uzina de mașini „Tatra” din Koprovnice; radiatorul trebuie perfecționat ca să corespundă întocmai, atît în deșertul tropical, cît și pe căile înalte de mai multe mii de metri ale lanțului Himalaiei. S-a terminat complet interiorul mașinilor: laboratorul fotografic, camera obscură, locuri de dormit, dulapuri, aparate de radio-emisie și alte instalații.

În plan: Himalaia și vînătorii de capete din Borneo

— Ați pregătit itinerarul asiatico-australian?

— În linii mari este terminat, dar mai avem trei sferturi de an pînă la plecare — drumul de 100.000 kilometri avem de gînd să-l parcurgem în patru-cinci ani. O dată vom veni acasă cu avionul pentru pregătirea filmelor, dar nu putem prevedea toate amănuntele călătoriei.

— Vreți să vă urcați și pe lanțul Himalaiei?

— Vrem să urcăm pînă la 5.000—6.000 metri, ca să ne documentăm asupra condițiilor de acolo, însă nu avem de gînd să batem nici un „record”.

— Poate o să căutați și misterioșii „oameni de zăpadă” din Nepal? am întreat zîmbind. Au rîs amîndoi spunînd că nu sînt atrași de aventuri senzaționale, deși vor căuta neapărat să facă cunoștință cu vînătorii de capete din Borneo.

În continuare am discutat despre echipamentul lor, despre aparatul de radio-emisie instalat în mașină, cu care vor putea ține legătura unul cu altul la distanțe de peste o sută kilometri, despre motorul electric — pitic — care în caz de nevoie produce curent electric, despre îmbrăcămintea tropicală și despre atîtea altele, cum ar fi hainele de scafandri necesare fotografierii sub apă, a căror mînuire și-o vor însuși la vară la Cannes, la cursul organizat pe Marea Mediterană. Vor învăța cum trebuie să se aperse sub apă de rechini și alți pești agresivi, cum se poate prinde polipul și peștele electric.

În acest timp revenim cu întrebarea: ce trebuie să știe un adevărat explorator? Ce trebuie să cunoască ca să afle soluția înlăturării pericolului în momentele cele mai neașteptate și în condițiile cele mai absurde?

Hanzelka a dat examen de pilot!

Gottwaldovienii povestesc că Hanzelka și Zikmund cînd se urcă în avion — și călătoresc destul de des la Praga — primul lucru care-l fac este de a-și pune centura de siguranță. Odată un călător l-a întreat pe Hanzelka: „La ce folosește asta?” Ca răspuns, Jiri a povestit o întîmplare interesantă, ca să dovedească necesitatea centurii de siguranță...

— În cursul călătoriei noastre, Mirek (diminutivul lui Zikmund) și cu mine nu o dată ne-am ridicat în aer... Odată, cînd avionul

era pilotat de un colonel din Ecuador, excursia noastră era să aibă un sfîrșit tragic. În timpul zborului i-a venit ideea năstrușnică de a ne demonstra „înalta clasă” a felului său de a pilota, adică diverse loop-uri. Desigur că, în acele momente, fără aceste obiecte prețioase, centurile de siguranță, am fi căzut din avion. Dorința lui neașteptată de a ne prezenta „măiestria” sa nu era întîmplătoare, colonelul era beat. Am fi vrut să-l înlăturăm de la manșă, dar pe atunci încă nici unul din noi nu știam să conducem un avion.

Atît ne-a spus Jiri despre acea întîmplare, dar eu pot să completez că în cursul anilor trecuți, Hanzelka nu numai că a învățat pilotajul, dar și-a însușit și știința zborului la înălțime.

Ne gîndeam că în afară de conducerea mașinii și avionului, acești oameni trebuie să se priceapă la încă foarte multe: pe lîngă fotografiatul sub apă, alpinism, filmare, pregătirea mîncărilor, trebuie să știe, printre altele, să-și facă și diverse vaccinuri unul altuia, în cazuri excepționale, cînd nu se află un medic la îndemînă. Mînuirea seringii au învățat-o încă dinaintea călătoriei lor în Africa. În trusa medicală au luat cu ei și vaccinuri contra mușcăturii veninoase a șarpelui și a înțepăturii scorpiei — de care, desigur, se vor servi la fel de bine și în Asia, ca și în insulele răsăritene ale Indiei.

O tînără poloneză s-a oferit ca bucătăreasă

Dar ei trebuie să se descurce și în corespondența cea mai variată, purtată, în majoritate, cu tineri dornici de aventuri. Deoarece nu vor să descurajeze pe nimeni, dar și pentru că sînt și scrisori care oglindesc planuri serioase, ei caută să dea răspunsuri și sfaturi cît mai detaliate. Cel mai fantastic plan pare să fie acela a doi tineri

unguri, care prevăd traversarea oceanului de nisip al Saharei cu motocicletă.

Primesc și altfel de scrisori. Un dentist german, de pildă, le-a scris că a văzut filmul lor despre Africa și îi întreată dacă dispun de bani suficienți pentru expediția lor, oferindu-le un împrumut de trezeci mii de mărci, fără dobîndă. În răspuns Hanzelka și Zikmund au mulțumit pentru această ofertă, arătînd că expediția lor este sprijinită de Academia de științe a Cehoslovaciei, iar finanțarea vor s-o facă cu ajutorul onorariilor primite pentru filmele și cărțile lor.

Desigur, cei mai mulți corespondenți le cer să-i ia în expediția lor de 100.000 de kilometri. O tînără poloneză, de exemplu, s-a oferit ca bucătăreasă. (Bineînțeles, cei doi călători știu să gătească, iar dacă în călătoriile din Asia își vor lua și soțiile, atunci gătitul n-o să mai constituie o problemă.) Un student din Alma-Ata, din Kazahstan, s-a oferit să-i călăuzească prin republicile sovietice din Asia Centrală, unde el „cunoaște fiecare piatră”... Hanzelka și Zikmund au notat cu bucurie adresa tînărului student.

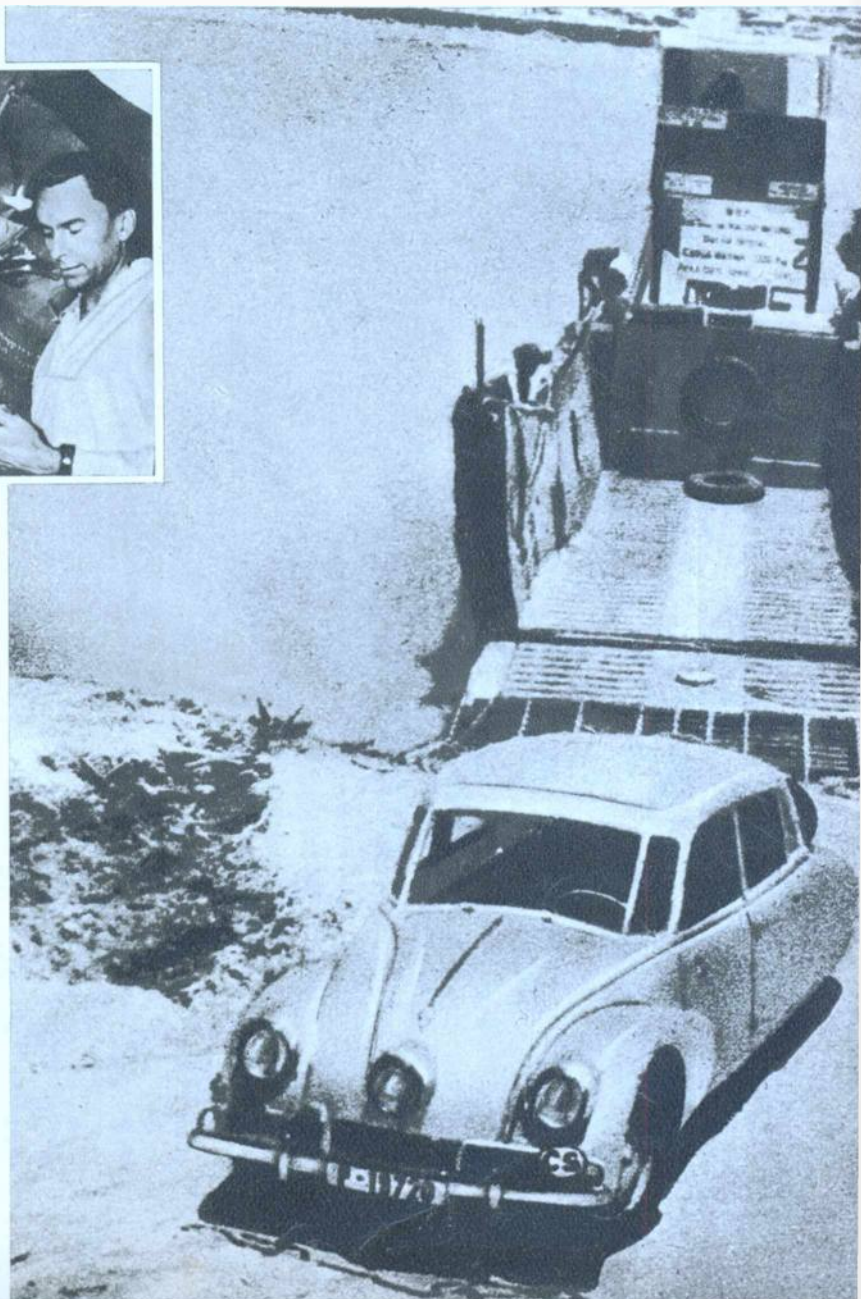
Asemenea adrese le vor lua cu ei în Asia, împreună cu bagajul de mai multe sute de kilograme, care cuprinde și cinci aparate de filmat din cele mai moderne, 185 kg filme și 25 kg bandă de magnetofon.

Iată cum, în fotoliile noastre, am străbătut punctele expediției de pînă acum și ale celei proiectate în viitorul apropiat de cei doi exploratori și parcă, stînd alături de ei în mașinile „Tatra 805”, așa, pe nesimțite, am început să ne considerăm și noi niște exploratori. Aceasta cu atît mai mult cu cît Jiri și Miroslav, prin modestia care-i caracterizează, nu se împăunează cu faptul că au colindat peste 50 de țări, iar în curînd li se va deschide și partea de lume pe care încă nu au străbătut-o.

Reportaj de SEBES TIBOR

Jiri Hanzelka și Miroslav Zigmund (în medalia) și credincioasa lor „Tatra 87” după ce a traversat riul Colorado din America de Sud

UNDE VĂ PETRECETI VACANȚELE?

Zeci de mii de tineri din diferite țări și mai ales din țările Europei își petrec în fiecare an vacanțele făcând turism, descoperind peisaje și popoare ce le erau încă necunoscute. La sfârșitul anului turistic 1957, majoritatea tinerilor și-au pus întrebarea: unde să mergem să ne petrecem vacanțele anul viitor? Unde să facem excursii? Ce țară să vizităm? Și, mai ales, pentru ce evenimente să începem să stringem banii necesari?

Probabil că puțini sînt cei ce știu că au și început să se realizeze acorduri între organizațiile ce se ocupă de această activitate, pe baza posibilităților oferite de anul 1958. În această privință a avut loc o discuție în primele zile ale lui decembrie, la sediul F.M.T.D. din Budapesta, la care au participat mai multe organizații de tineret din 12 țări ale Europei.

Din inițiativa F.M.T.D., consfătuirea convocată pentru a discuta activitatea turistică a anului 1958 avea ca una din sarcini cercetarea mijloacelor de a traduce în viață hotărârile celui de-al IV-lea Congres al F.M.T.D. referitoare la sprijinirea activității turistice a tineretului. Pe de altă parte, obiectivul discuției era stabilirea calendarului de evenimente internaționale, de posibilități turistice ale tineretului pe anul 1958, în care să figureze călătorii, excursii, tabere turistice internaționale și multe alte evenimente.

În calendarul turistic elaborat de conferință sînt înscrise de pe acum 37 evenimente internaționale diferite și alte manifestări. Zilele următoare vor fi martorele stabilirii acordului final îmbogățit cu noi evenimente, cu toate că cele hotărâte pînă acum deschid la 80.000—100.000 de tineri posibilitatea de a face cunoștință cu tineri din alte țări și de a admira peisaje din cele mai felurite.

Am vrea să menționăm cîteva din aceste evenimente, pentru ca să vă puteți face o idee despre diversitatea posibilităților turistice prevăzute în activitatea F.M.T.D.

Tineretul Liber Austriac va organiza în iarna aceasta o tabără sportivă în care tinerii participanți vor putea practica sporturile de iarnă timp de 7 zile, la Krippenbrun. În România, pe malul Mării Negre, la Mamaia, tinerii vor avea posibilitatea de a participa la tabăra internațională ce va fi deschisă între 1 iunie și 30 septembrie, în schimburi de cîte 15 zile, pentru 3,50 dolari sau 22 ruble pe zi. Uniunea Tineretului Cehoslovac organizează o tabără internațională pe o durată de 15 zile în Boemia. Prețul participării este de 30 de dolari. Tineretul belgian va face tot posibilul pentru ca tinerii din alte țări să poată vizita, în condițiile cele mai favorabile, Expoziția universală ce va avea loc la Bruxelles în 1958.

Reprezentanții organizațiilor turistice și de tineret din Franța au declarat în cursul conferinței că vor oferi tineretului din alte țări posibilitatea de a face cunoștință cu Franța, organizînd 16 evenimente diferite printre care: o tabără pentru participanții la Festivalul de la Moscova, o tabără internațională în timpul evenimentelor sportive organizate cu prilejul celei de-a 50-a aniversări a Sportului Muncitoresc Francez și al altor evenimente.

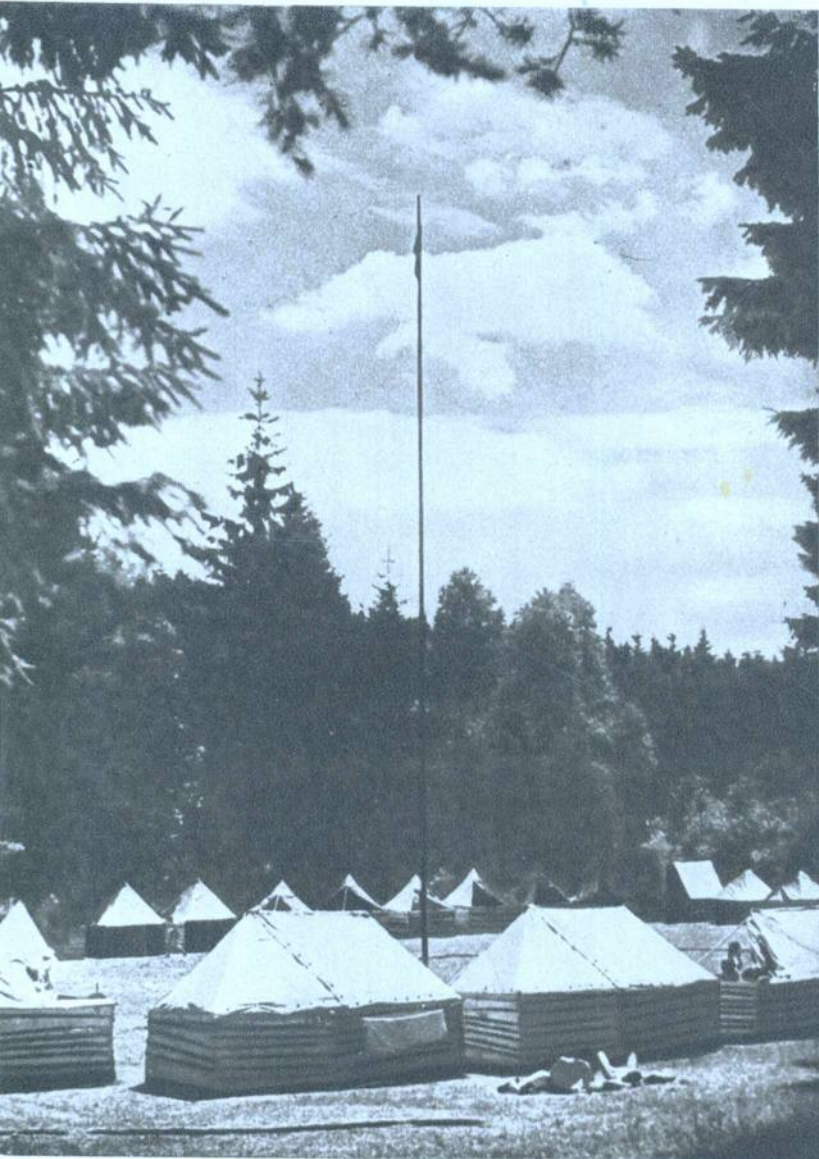
În afara calendarului evenimentelor internaționale, au mai avut loc și numeroase acorduri între delegații ce au participat la conferință privind schimburile bilaterale.

S-au exprimat idei relativ la organizarea mai multor evenimente turistice internaționale de mare importanță. Reprezentanții tineretului din R.P.R., de pildă, au spus că îi interesează ideea unei excursii pe apă intitulată: „Plimbarea prieteniei pe Dunăre” și au propus discuții în sensul acesta.

Băieții și fetele au vacanță interesantă și veselă în taberele turistice

IATĂ CE VĂ PROPUNE F.M.T.D.:

Putem spune că această conferință organizată de F.M.T.D. a fost foarte utilă, favorizând apropierea dintre tineri din țări diferite, precum și realizarea visurilor a mii de tineri.

Putem de asemenea afirma că toate acestea sînt rezultatul experiențelor din anii trecuți, datorit inițiativelor F.M.T.D. și organizațiilor sale membre ce au lucrat fără încetare la întărirea legăturilor de prietenie dintre tineri, prin cunoaștere și înțelegere.

Să cităm cîteva inișiative: tabăra tineretului din țările baltice de la Rostock, cu excursia nautică de pe Rin, alături de schimburile dintre mai multe sute de delegații.

Ținînd seamă de toate aceste experiențe, considerăm că au avut loc discuții foarte utile asupra modului în care federația și organizațiile sale membre ar putea să ajute la realizarea acestui program de petrecere a vacanțelor, favorizînd diferitele activități turistice; de pildă reducerea tarifelor de călătorie sau reducerea cheltuielilor de ședere etc.

Am fi fericiți dacă cititorii „Tineretului lumii” ne-ar trimite propunerile, observațiile și experiențele lor. Acestea ne-ar fi de mare ajutor pentru a obține mai departe rezultate bune în munca federației noastre și a organizațiilor sale membre, pentru activitățile turistice și pentru elaborarea unui program și mai bogat încă, cu prilejul viitoarelor noastre conferințe.

După conferința aceasta, sîntem siguri că anul 1958 va oferi mari posibilități tineretului, înzestrîndu-ne totodată cu experiențe rodnice pentru îmbunătățirea activității turistice din anul viitor.

MIHALY BIRO

șeful Biroului de sport și activități
în aer liber al F.M.T.D.

MIC CALENDAR
DE

1958

*L*a conferința închinată activității în aer liber, la care au participat reprezentanții a 12 țări europene, s-a întocmit un calendar preliminar al activității din acest domeniu pe 1958. Iată cîteva din evenimentele internaționale ce vor avea loc anul acesta:

AUSTRIA

Tabără de iarnă. Timp de 7 zile cu prilejul sărbătorii Rusaliilor, la Krippenbrun. Pretul: 350 de șilingi austrieci de persoană inclusiv casă și masă etc. Adresa organizatorilor: F.O.J., Prinz Eugen str. 12, Viena.

BELGIA

Vizită la Bruxelles cu prilejul Expoziției universale. În lunile iunie, iulie și august, pe timp nelimitat. Loc: Bruxelles, timp de o săptămîină, apoi o săptămîină într-o tabără la malul mării. Pret: 4 dolari pe zi, inclusiv casă, masă, deplasări, 5 zile la expoziție cu un ghid pe tot timpul șederii, 1,6 dolari numai casă și 3 mese pe zi, 0,6 dolari numai casă și micul dejun. Adresa organizatorilor: Service du Tourisme Populaire, 26, rue Saint Cristophe, Bruxelles.

BULGARIA

Tabără și seminar sportiv al tineretului. În luna august, 14 zile pe malul Mării Negre. Participarea pe bază de invitații. Adresa organizatorilor: D.S.N.M. str. Stamboliski nr. 1, Sofia.

FRANȚA

Tabără în aer liber pentru participanții la Festivalul de la Moscova. Cu invitații pentru delegații străini, 24/25/26 mai la Chateau d'Aravay (Loire-et-Cher). Pentru corespondență: Tourisme et Travail, 2, rue de Chateaudun, Paris 9.

Tabără internațională cu prilejul celei de-a 50-a aniversări a Sportului Muncitoreasc Francez. 24/25/26 mai la Paris. Adresa organizatorilor: F.S.G.T., 23, rue Druot, Paris 9.

Concedii pentru tineri. Toată vara la Cannes (Coasta de Azur). Pretul 850 fr. sau schimb de persoane. Adresa organizatorilor: Ligue de l'Enseignement, 3, rue Recamier, Paris.

Călătorii de studiu: „Realizări culturale și lucrări mari în Franța”. În iunie, pe bază de reciprocitate. Adresa organizatorilor aceeași ca cea precedentă.

CEHOSLOVACIA

Tabără internațională a tineretului. De la 10 iunie la 6 septembrie în Boemia Centrală. Pret 30 dolari. Adresa organizatorilor: C.S.R., Gorkeho Namestie 24, Praga 3.

POLONIA

Întîlnire a tinerilor turiști europeni. În iulie. Adresa organizatorilor: Biroul turismului tineretului din Polonia.

Tabără de muncă voluntară. Două tabere organizate în comun cu Serviciul Civil Internațional. În vara 1958. Participanții nu vor face nici o cheltuială. Adresa organizatorilor: aceeași ca cea precedentă.

REPUBLICA DEMOCRATĂ GERMANĂ

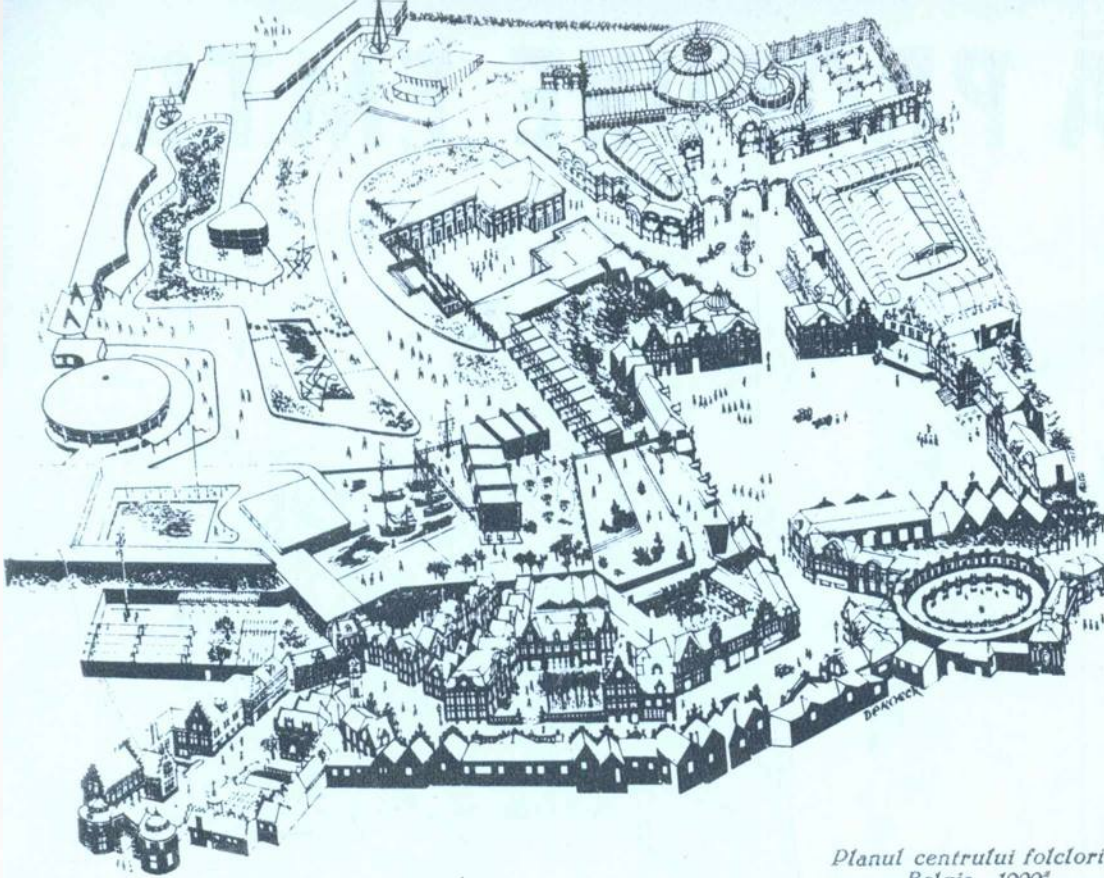
Schimb internațional de grupuri turistice de tineret. În tot cursul anului, durată: 2 săptămîni. Pret 270—300 de mărci pentru cele două săptămîni. Adresa organizatorilor: F.D.J., Comité pour le Tourisme de la D.D.R., 36, Unter den Linden, Berlin.

ROMÂNIA

Tabără internațională a tineretului. De la 1 la 15 august la Fîniș în Carpați. Pret 2 dolari pe zi, inclusiv cheltuielile de călătorie pe teritoriul României. Adresa organizatorilor: U.T.M., București, Aleea Alexandru 35.

Tabără internațională în poșturi. De la 1 iunie la 30 septembrie la Mamaia — Marea Neagră. Pretul 3,5 dolari pe zi, inclusiv cheltuielile de călătorie pe teritoriul României. Adresa organizatorilor: Oficiul Național de Turism, Calea Victoriei 112, București.

Ședere permanentă în munți. Data: iarna și vara. Durata nelimitată. Pretul 3,5 dolari pe zi. Adresa organizatorilor: ca cea precedentă.

Planul centrului folcloric
„Belgia 1900”

CONTINUARE DIN PAG. 9 Într-o atmosferă de carnaval, printre lampioane și fanfare, mașini de tip 1900, cortegii folclorice, drumuri împodobite cu flori, „French cancan”-uri, decoruri și figuranți, fiecare se va simți în largul său, se va destinde și va constata că, în ciuda măștilor, toate rasele se înțeleg și se apropie în sunetele acordeonului.

Întâlnirea tinerilor muzicanți

Arta este unul din terenurile de întâlnire privilegiate ale înțelegerii omenești, iar în acest domeniu muzica este un element de prim-rang.

Această înțelegere omenească este unul din marile leit-motive ale expoziției și este cert că organizatorii nu

au vrut să o sublinieze și mai bine atunci când au elaborat proiectul unei întâlniri internaționale a orchestrelor de tineret, unul din evenimentele ce vor interesa în mod deosebit pe tinerii vizitatori ai Expoziției universale.

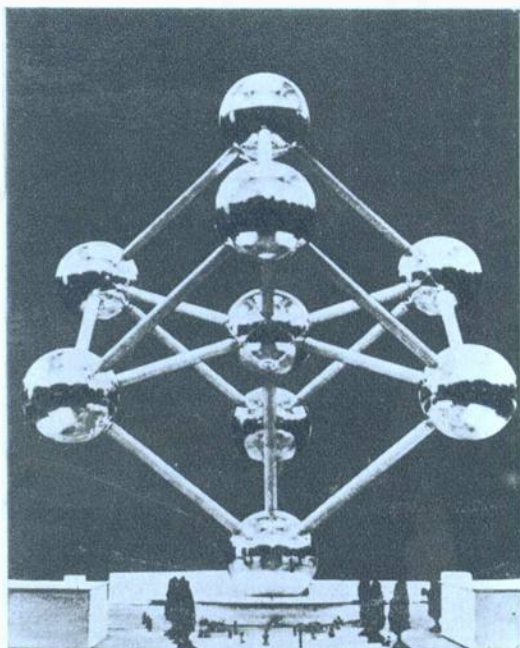
În mai multe țări există orchestre de tineret care, în ciuda vârstei lor „fragede”, au ajuns la un grad înalt de măiestrie artistică, bucurându-se uneori chiar de un renume bine stabilit. Toate țările participante au fost invitate să trimită la Bruxelles orchestre de tineri pentru a lua parte la întâlnirea internațională a cărei organizare a fost îndreptățită „Tineretului muzical din Bruxelles”, ce face parte din „Federația Internațională a Tineretului Muzical”.

Perioada pentru această întâlnire este 13—20 iulie, dată ce coincide cu începutul vacanței

și care va înlesni astfel participarea tinerilor. Concertele se vor da chiar pe terenul expoziției, într-o sală concepută special în acest scop și care va putea cuprinde 2.000 de persoane. În ultima seară a expoziției va avea loc un concert final, la care diferitele orchestre își vor delega o parte-din membri.

*

La această scurtă dare de seamă asupra evenimentului extraordinar ce-l va reprezenta Expoziția universală și internațională — 1958, trebuie să adăugăm că mii de tineri din numeroase țări țin neapărat să participe la el. F.M.T.D. va căuta la rindul ei să contribuie în limita posibilităților pentru a înlesni cât mai multor tineri să vadă cu ochii lor acest spectacol grandios.

ATOMIUM PUNCTUL DE ATRACȚIE A 35.000.000 DE VIZITATORI

Orice expoziție universală își are simbolul său. Cel al Expoziției 1958 își va găsi imaginea cea mai izbitoare și totodată un fel de sinteză a ei într-o construcție de 102 m înălțime, numită Atomium. Aceasta va reprezenta de fapt modelul uriaș al structurii atomice a unui cristal elementar de metal.

Cei nouă atomi ce îl compun vor fi reprezentați prin sfere metalice cu un diametru de vreo 18 m, legate între ele prin coridoare circulare în secțiune. Deplasarea între aceste sfere metalice va fi înlesnită prin amenajarea unui ascensor rapid în coloana verticală, iar în coridoarele oblice, prin scări rulante.

Lumini așezate în jurul fiecărei sfere se vor aprinde și stinge după un ritm calculat pentru a produce impresia mișcării giratorii a elementelor în jurul nucleului atomului.

Ansamblul celor 9 sfere și legăturile dintre ele vor fi accesibile publicului. În cele cinci sfere de jos vor fi expuse aplicările pașnice ale energiei atomice, iar în partea de sus a Atomium-ului vor fi amenajate observatoare, dintre care cel mai înalt, situat în sfera cea mai de sus, va permite vizitatorilor să contemple o priveliște excepțională.

CONTINUARE DIN PAG 11 munca lor, ci numai din cauza programului de repetiție al ansamblului. Cineva a formulat o dată expresia: arta folclorică „optică”, vorbind fără îndoială despre dans și atribuindu-i cel mai mare efect, ceea ce poate fi just. Dar vorbind despre ansamblul acesta, nu ne putem limita numai la grupul de dansuri, căci arta folclorică optică este executată de tot ansamblul. De pildă, la dansurile-baladă colaborează, afară de grupul de dansatori, și orchestra, și ansamblul coral. Despre grupa de dansuri ne-a vorbit doamna Lettow-Schultz, conducătoarea grupului, care ne-a poftit în confortabilul ei apartament pentru o convorbire.

Apartamentul ei seamănă cu un mic muzeu. Măști chinezești de teatru, pălării caracteristice Vietnamului, cupe mongole.

— Grupul nostru de dansuri a făcut un turneu minunat, ne povestește ea, văzîndu-ne privirile curioase! După participarea sa la Festivalul de la Moscova, am plecat în Vietnam, în Coreea, în Mongolia și în China.

— Și v-a plăcut?

— Da, firește, am vrea chiar să mai mergem cît de curînd pe acolo. Publicul ne-a primit peste tot cu multă căldură și cordialitate. Am adus cu noi cele mai frumoase amintiri.

— Doamnă Lettow, ne-ar plăcea să aflăm ceva despre reprezentațiile ce le dați. Am aflat că aveți în repertoriu multe dansuri vechi, necunoscute pînă acum.

— Da, mi s-a spus, ne zice ea rîzînd, doriți să aflați ceva despre munca noastră de cercetare. Dar trebuie să vă spun mai întîi că munca aceasta o facem doar din cînd în cînd, zilele noastre fiind foarte ocupate cu repetiții de tot felul. Pe lîngă aceasta mai facem și multe turnee.

Și iată că avem în fața ochilor imaginea acestei munci, care trebuie să dea mare satisfacție fiecărui tînăr amator de artă populară. În grupul de dansuri s-au format trei cercuri, fiecare avînd sarcini diferite. Există în primul rînd cercul de cercetare a dansurilor populare. Adesea, în documente vechi, nu se găsesc decît cîteva cuvinte despre un anumit dans. În majoritatea cazurilor este vorba de publicații foarte vechi, de interdicții etc. Atunci trebuie citite nenumărate cărți pentru a afla tot ce este necesar pentru cunoașterea aceluși dans. Sarcina cea mai grea este de a găsi apoi cîte un bătrîn care să-și amintească de dans și care să poată chiar să execute pașii. Un alt cerc fixează atunci dansul în scris pentru a-l putea transmite altor grupuri de dansuri populare.

— Căci una din sarcinile noastre esențiale este instruirea grupelor de artă folclorică din țară. La noi s-au și făcut cîteva filme educative; pe de altă parte avem totdeauna spectatori benevoli în persoana conducătorilor de ansambluri de dansuri populare.

Tot atît de grea este și munca cercului de cercetare a costumelor naționale. Tinerii artiști și-au fixat ca obiectiv reconstituirea costumelor în forma lor originală, fără influența orașenească. În scopul acesta ei trebuie să se informeze citind regulamentele de îmbrăcăminte ale vechilor principate și ale orașelor libere, petrecînd ceasuri întregi copiind prin muzee. Stînd de vorbă cu dansatoarea Gudrun Bottger și cu dansatorul Hans Rohatsch, ne-am putut da seama de plăcerea pe care această activitate le-o dă tinerilor artiști. Ei ne povestesc cu mult entuziasm despre serile petrecute de fete brodînd basmale cu motive vechi, în timp ce băieții le țin de urît cu povești și cu muzică.

— Este o muncă foarte frumoasă, ne spune doamna Lettow, și care e foarte necesară pentru noi, căci pe baza vechilor tradiții dorim să creăm o artă folclorică nouă.

Și iată acestea sînt cîteva din experiențele Ansamblului național sătesc al R.D.G. Poate că ele vor putea folosi multor ansambluri de artă folclorică, căci dorința fiecărui amator de artă folclorică, indiferent de țara în care trăiește, ar trebui să fie reînșuflețirea vechilor bunuri culturale.

Prietenii ansamblului au învățat foarte multe în timpul călătoriilor lor prin alte țări, fapt ce a făcut ca munca lor să fie cu atît mai rodnică. Și ei se vor bucura să cunoască experiențele voastre.

Membrii coralei cîntă un vechi cîntec popular din Mecklenburg

„Intrarea în terzisă publicului” — dar cui nu i-ar plăcea să privească, măcar o dată, în spatele cultselor?

Serile de iarnă sînt lungi — dar ele trec aproape prea repede cînd ești în căutarea unor tradiții vechi...

Cititorii noștri ne scriu...

De vorbă cu voi

Am selecționat din nou o serie de scrisori cu un conținut foarte diferit. Unele aprobă redacția, altele o critică. Ne bucurăm bineînțeles atât de unele cât și de celelalte, deoarece împreună ne fac să ne îndreptăm lipsurile existente. Dorințele ce ne sînt exprimate sînt, firește, tot atât de variate ca și obiectivele și proiectele tinerilor. Numai bazîndu-ne pe criticile și sugestiile voastre vom reuși să facem din revista noastră o publicație citită cu regularitate de tineret și care corespunde perfect intereselor sale.

Scriu aceste rînduri cu inima puțin cam strînsă, căci este ultima dată cînd stăm de vorbă împreună. Începînd cu numărul viitor, un altul vi se va adresa, iar dorința și speranța mea cea mai mare este ca el să primească tot atîtea scrisori ca și mine. Mulțumesc foarte călduros tuturor cititorilor și prietenilor noștri și le urez multă fericire și succes.

S. SIPPEL

— să publice articole despre arhitectura veche a diferitelor țări, însoțite de fotografii.

A. K. GHOSAL
India

Mai mult sport, dragi prieteni!

...Anul 1958 va fi din nou foarte bogat în evenimente sportive. Aș dori foarte mult, de pe acum, să recomand redacției să rezerve două pagini din fiecare număr sportului. Nu trebuie să fie numai articole lungi întotdeauna. Ar fi de asemenea foarte interesant dacă s-ar publica uneori cîteva rînduri despre viața și cariera sportivilor cunoscuți.

JOHN WILLIAMS
Marea Britanie

Ce se aude cu pagina fetelor?

Sînt de mult o cititoare înfocată a „Tineretului lumii“, în care găsesc mereu lucruri ce mă interesează foarte mult. Dar degeaba tot caut pagina care să ni se adreseze nouă, fetelor. Există o astfel de pagină înaintea. Nu era totdeauna perfectă, nici cine știe ce interesantă, dar era pagina noastră. Cred că ar trebui să reluăm publicarea acestei pagini, căci există atîtea subiecte deosebit de interesante pentru fete.

CLAUDE LEBÈRE
Franța

Încă cîteva sugestii

Citesc cu regularitate „Tineretul lumii“, și aceasta mă ajută foarte mult să cunosc locuitorii altor țări. Cred că revista contribuie la consolidarea prieteniei și fraternității mondiale. Popularitatea acestei reviste sporește de pe o zi pe alta.

Vă fac sugestiile următoare:

— să publice peisaje în policromii pe copertă în loc de portrete;

— să publice articole despre arta fotografiei cu modele de fotografii făcute de fotografi cu experiență;

Opera noastră este închinată tineretului

După o pauză destul de îndelungată, ne adresăm din nou revistei voastre pentru a vă vorbi despre dezvoltarea recentă a mișcării de tineret din țara noastră. Numele organizației noastre vă va indica desigur că ea este rezultatul activităților din trecut. De curînd am organizat o întîlnire pentru a ne face o imagine despre diferitele păreri ale tinerilor din diverse categorii și despre importanța mișcării de tineret din țările coloniale. Întîlnirea a fost reușită din toate privințele și am fixat cel puțin premisele pentru stabilirea mișcării tineretului progresist pe o bază mai întinsă în țara noastră.

Unii tineri au și început să antreneze alți tineri să participe la activitățile mișcării noastre...

CONGRESUL NAȚIONAL AL
TINERETULUI
Port of Spain, Trinidad

Festivalul și congresul — bazele activităților noastre

Închizînd numerele 10 și 11 ale „Tineretului lumii“ simt dorința de a face cîteva observații în privința lor.

In multe țări tradiția cere să se sărbătorească Carnavalul cu mult spirit și umor. Călmea plăcerii este corgețul Carnaoulului, la care iau parte atît tinerii cît și bătrînii. Fotografia noastră a fost luată în micul și pitorescul sat Viareggio și ne arată că acolo s-a dat curs liber unei fanțezii nelimitate.

Ambele numere ale revistei au fost foarte pasionante, mai ales pentru mine, care am participat la Festivalul de la Moscova și — în calitate de delegat — la Congresul de la Kiev. Poate veți spune că eram predispus în favoarea lor dinainte, dar predispus sau nu, cert este că mi-au plăcut amîndouă și că am fost fericit să pot citi despre prietenii pe care i-am cunoscut în timpul sederii mele în Europa.

Noi, canadienii, ne continuăm munca în spiritul festivalului și al congresului și sperăm să putem constata la noi rezultatele bune ale acestor evenimente.

Continuați și voi pe calea aceasta bună! Vă mulțumesc foarte mult pentru cele două numere!

JANET BERKETA
Toronto-Canada

Fericire și succes tuturor

Alăturat vă trimit două fotografii ale tinerilor studenți ai școlilor normale sătești de învățători, care, îmbrăcați în costume specifice ale indigenilor din țara noastră, au interpretat dansurile tradiționale boliviene.

În dorința de a aduce o colaborare

mai bună revistei pe anul viitor, prin trimiterea cu regularitate a articolelor și exprimarea dorințelor tineretului din țara mea, mă adresez direcției „Tineretului lumii“, precum și tuturor tinerilor cititori, urîndu-le sărbători fericite

și mult succes și fericire de Anul Nou și să fie cît mai uniți în lupta pentru fericirea, pacea și bunăstarea omnirii.

CARLOS MAIDA R.
Punata-Bolivia

N. R. Una dintre fotografiile o publicăm în pagina alăturată.

Dragi prieteni cititori,

În numărul nostru din ianuarie vă îndemnam să vă asigurați primirea cu regularitate a „Tineretului lumii“ reînnoindu-vă abonamentele. Este pentru mine o bucurie foarte mare să constat că mulți cititori s-au și gîndit ei singuri la aceasta și s-au adresat redacției cerînd să li se dea mai multe amănunte. Uitasem într-adevăr să vă spun ce trebuie făcut pentru a reînnoi abonamentul. Trebuie să vă adresați organelor de difuzare a presei, să completați formularul de abonament și să achitați costul său.

Încă ceva: difuzarea revistei noastre nu se face totdeauna fără greutăți. Toți cei ce nu primesc regulat revista noastră sau care au alte probleme sau

dorinți sînt rugați să se adreseze centrelor de difuzare a presei. Aceste organe se vor ocupa de rezolvarea problemelor voastre pentru ea să fiți satisfăcuți.

În sfîrșit. Încă o veste bună: în numărul nostru din ianuarie am publicat numele celor mai buni difuzori ai noștri. Din nefericire n-am putut atunci să-l amintim pe prietenul indian J. K. Jain, care a făcut 200 de abonamente. Ne grăbim să-l inseriem acum pe lista celor mai buni propagandiști ai noștri și să-i mulțumim pentru treaba cea bună pe care a făcut-o în interesul revistei.

Deocamdată atît.

Pe data viitoare, al vostru

HARDY

LEGENDA

(F)	Fier	(A)	aur
(C)	cupru	(P)	prospect. uraniu
(M)	mangan	(G)	geze nat
(S)	cositor	(P)	petrol
(C)	cărbune		

SAHARA

DESCOPERITĂ A DOUA OARĂ

liarde tone de minereuri de mangan, zeci-le de mii de tone de minereu de cupru, precum și zăcămintele de aur, zinc, cositor, plumb, nichel, tungsten, azbest și antimon, ale căror rezerve nu au fost încă stabilite.

Imensele bogății descoperite în Sahara au trezit interesul și poftele cercurilor coloniale nu numai din Franța, dar și din rîndul partenerilor ei din N.A.T.O. Au fost scoase din sertare vechile planuri și sînt toate premisele pentru realizarea vestitului proiect al lui Ronder. La Paris s-a constituit marea societate „Artemis”. Specialiștii ei sînt de părere că pentru executarea uriașelor lucrări prevăzute de planul Ronder va fi necesară exca area unei cantități de pămînt și stîncă de șase ori mai mare decît cea necesară la săparea Canalului de Suez, iar costul acestor lucrări este evaluat la aproximativ 100 miliarde de franci. Din această sumă, aproximativ jumătate ar putea fi recuperată în cel mai scurt timp prin faptul că transportul țiteiului de la Hassi-Messaoud și Edjele ar fi ieftinit prin făurirea unei mări interioare. În acest caz, pipe-line-urile vor putea fi mult prescurtate. Ar putea fi folosită diferența ce s-ar crea între nivelul mării și depresiunea Schott Melrir. Hidrocentrala ce va fi construită aci ar putea avea o producție anuală de 600.000.000 kw/oră.

Au fost scoase din sertare pînă și învechitele proiecte ale Eurafriicii, agitate de geopoliticienii lui Hitler, care considerau Africa ca un hinterland al Europei. Dar mirosul petrolului a atras și atenția cercurilor imperialiste din Anglia și America, care au intrat și ele în cursa pentru acaparea bogățiilor Saharei.

Cine va face primul pas? Iată o întrebare al cărei răspuns nu-l pot da nici unul din cercurile imperialiste. În existența imenselor bogății descoperite în ultima vreme în Sahara stă explicația războiului din Algeria. Guvernele care se perindă la cîrma Franței luptă, între altele, pentru a păstra aceste bogății. Pe ascuns, însă, prietenii lor din Anglia și America livrează arme mișcării de eliberare, sperînd ca apoi, prin instaurarea la putere a reprezentanților burgheziei naționale, să poată înlătura cu succes pe concurenții francezi și germani. Guvernul francez, întrevăzînd pericolul care-l amenință din partea „aliaților”, s-a dovedit precaut și, pentru a-și menține stăpînirea asupra bogățiilor Saharei, a creat o administrație comună a regiunilor sahariene și a diferitelor teritorii din Africa Centrală cu sediul la Paris.

Sînt multiple sforile care se trag în culisele cercurilor coloniale, dar ele sînt atît de slabe, încît se vor rupe spre dezamăgirea acelor care le trag. Popoarele Algeriei, Marocului și Tunisiei au cu totul alte opinii decît cercurile coloniale. Ele luptă pentru totala lor independență și păstrarea acestor bogății pentru ele. Singura urmare a sîngeroaselor acțiuni duse de Franța în Algeria, ca și a provocărilor „aliaților” ei, este aceea că toate bogățiile Saharei li se vor strecura printre degete întocmai nisipului deșertului.

„Dacă a fost posibil să se planteze în China 680 de mii și în Uniunea Sovietică 3.000 de mii, de ce n-ar fi posibil să se planteze și în Africa o perdea de arbori pe o lungime de 4.000 de mii?” — se întreba mai deunăzi savantul englez Richard Baker referindu-se la posibilitatea de a transforma pustiul Saharei într-o regiune fertilă.

Dar întotdeauna a fost oare Sahara o mare de nisip mișcător?

Uneori se întîmplă ca din izvoarele arteziene create în oaze să țîșnească, purtat de presiunea apei, cîte un peștișor. Curiozitatea îl mină, poate, să caute și o altă lume decît aceea pe care o cunoaște în păturile de apă de sub nisipurile deșertului. Peștele cade într-o lume unde nisipul frige și aerul înfierbîntat de soare înmagazinează temperaturi de zeci de grade.

Ciudățenia aceasta — pești sub nisipul deșertului — întărește veridicul veștilor ce le avem despre Sahara din zilele înfloritoare Cartagine și ale vestitului Hanibal, cînd deșertul de azi era grînarul cartaginezilor și mai tîrziu al romanilor, despre timpul de demult cînd în locul cîntecului nisipului se auzea murmurul viu al pădurii.

Da, al pădurilor care au dat regelui Solomon prețiosul lemn al magnificelor lui construcții! Dar oamenii au tăiat fără milă întinsele păduri din Sahara, uneori le-au dat foc pentru a croi drum caravanelor, și astfel, încet, viața s-a stins și a lăsat ca amintire a existenței ei tumultuoase pe aceste meleaguri doar răzlete oaze. Aici călătorul găsește uneori — după zile cumplite și după deziluziile pe care i le dă sălbatica „Fată morgana” — odihnă, apă și umbră.

Astfel locul „grînarului Romei” l-a luat pe nesimțite „deșertul fără margini”, ce și-a întins existența peste veacuri nemăsurate.

Dar iată că întîmplări de-a dreptul uimitoare trezesc din nou interesul oamenilor pentru Sahara.

Intr-o zi din 1934, un tînăr însetat se oprește pe malul unui fir de apă, aproape de frontiera algero-marocană. Era un soldat din Legiunea străină. Tînărul a rămas uimit cînd a zărit cărbuni în loc de pietre și și-a anunțat degrabă superiorii. Zile întregi

în posturile militare de pe frontieră nu s-a vorbit decît despre cărbunile găsit de el. Deodată însă o nouă veste face ocol. În timpul dezgropării unui camion ce fusese acoperit de nisipurile unei furtuni, mai mulți soldați au descoperit zăcăminte de minereu.

Un însetat a rupt o filă din istoria Saharei, trăgînd vîlul ce-i acoperea misterele!

Astăzi se ridică în acel loc puternicul centru industrial de la Colomb-Behar. O cale ferată leagă acum acest punct din coasta pustiului cu punctele din coasta mării Mediterane.

Au trecut mai bine de douăzeci de ani de la descoperirea tînărului soldat. Planurile făurite atunci pentru exploatarea bogățiilor Saharei au fost scoase din sertare și, o dată cu trupele trimise să reprime mișcarea de eliberare a poporului algerian, au sosit în sudul Munților Atlas și geologi, ingineri, specialiști. Descoperirile lor au întrecut pînă și prevederile cele mai optimiste. Sahara a fost descoperită pentru a doua oară.

Din martie 1956, cînd a fost găsit primul puț de petrol în apropierea frontierei algero-libiene, și pînă astăzi, au fost găsite surse de petrol în numeroase regiuni, printre care Edjele, In Salah, Hassi-Messaoud, ale căror rezerve se estimează la peste 1 miliard de tone, adică atît cît ar acoperi nevoile Franței pe timp de cinci decenii. Aceste zăcăminte sînt tot atît de importante ca și cele din Orientul Apropiat. De altfel în In Salah se exploatează acum și gaz metan cu un debit zilnic de 150.000 mc. Zăcămintele de gaz metan descoperite la Djebel-Bergha sînt apreciate la miliarde de metri cubi.

Aproape nu este săptămîină să nu fie găsite noi zăcăminte care arată că în Sahara există un complex de condiții favorabile pentru crearea unei mari industrii, a cărei amploare încă nu poate fi prevăzută.

Zăcămintele descoperite în Sahara pot fi comparate cu cele mai vestite zăcăminte din Europa și din America, iar minereul Saharei este mai valoros chiar decît minereul suedez de la Kiruna. Zăcămintele de lîngă Colomb-Behar sînt apreciate la peste 30.000.000 de tone, iar cele din sud-estul Tindufului — la peste 4,3 miliarde de tone. La aceste bogății imense trebuie adăugate cele 1,3 mi-

PACE ÎN ALGERIA!

Cititorii noștri să nu se mire dacă, în cinstea zilei de 24 aprilie, Zi internațională de luptă împotriva colonialismului și pentru coexistența pașnică, am hotărît să vorbim în numărul acesta despre Algeria.

Într-adevăr, de mai bine de trei ani, Algeria este teatrul unui război colonial necrușător. În ciuda enormelor mijloace militare de care dispune, guvernul francez vede că situația se agravează pe zi ce trece. Trebuie să facă față eroismului unui popor întreg. Și astfel problema algeriană reține din ce în ce mai mult atenția opiniei mondiale. În timp ce epoca noastră vede înflorind dreptul la independență al popoarelor coloniale, Algeria lovită, violată, torturată trezește solidaritatea universală a oamenilor cinstiți ce iubesc democrația.

La ultima sa adunare generală, O.N.U. a adoptat în unanimitate o rezoluție în sensul rezolvării prin tratative a acestei probleme, în conformitate cu scopurile și principiile Cartei Națiunilor Unite, adică în conformitate cu respectarea dreptului de autodeterminare al popoarelor.

Două națiuni suverane tinere, Tunisia și Marocul, și-au oferit serviciile pentru a duce tratative între Franța și Frontul Eliberării Naționale din Algeria.

Tineretul, actor pasionat al evenimentelor istorice din timpul nostru, exprimă din ce în ce mai mult, în toată lumea, solidaritatea sa cu eroicul tineret algerian.

Nu mai puțin emoționantă este însă lupta tot mai aprigă a tineretului francez democrat pentru pace în Algeria.

În clipa aceasta, toate marile organizații de tineret din Franța — tinerii socialiști, tinerii comuniști, tinerii catolici — s-au ridicat cu energie împotriva represiunii și torturii folosite împotriva poporului algerian.

În imensa lor majoritate, toți tinerii se pronunță în favoarea unor tratative în spiritul colaborării, ținându-se seamă de realitatea națională algeriană.

Drama pe care o trăiesc peste 500.000 de tineri soldați francezi se exprimă prin refuzul unora dintre ei, ca Alban Liechti, de a continua acest război dezagustător.

O cauză justă sfârșește totdeauna prin a triumfa. Plin de eroism și demn de poporul său, tineretul algerian, în lupta sa pentru independență, înscrie zilnic pagini de glorie în cartea istoriei țării sale. Lungă este lista tinerilor algerieni de origine

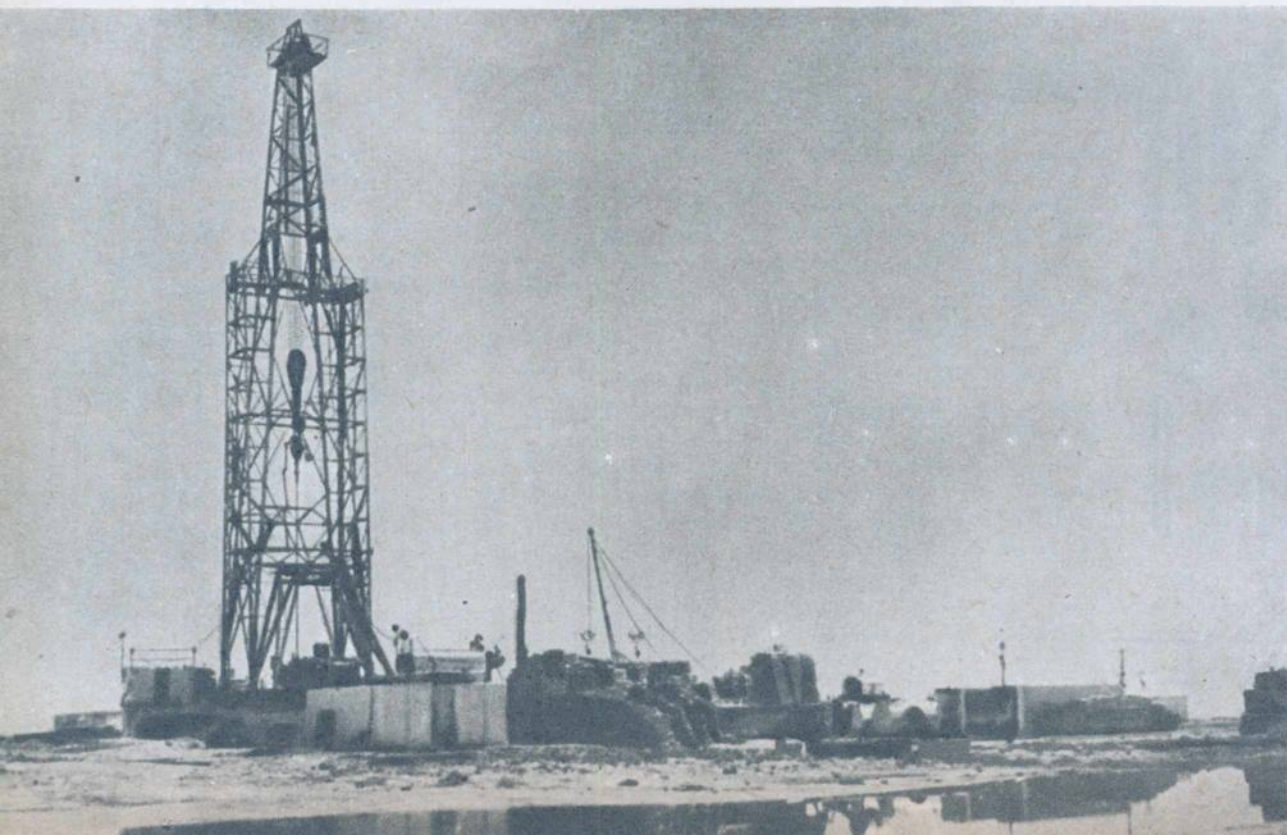

Soldații din Armata eliberării naționale din Algeria (A.L.N.) patrulează prin Sahara, călări pe cămile. În ciuda tuturor eforturilor trupelor franceze din Algeria, echipele cu toate mijloacele tehnice, A.L.N. se întărește pe zi ce trece, fiindcă este sprijinită de tot poporul

arabă și europeană care, cu inima plină de dragoste pentru patria lor, Algeria, ead secerăți de gloanțe și ghilotină sau mor în torturi groaznice.

La cel de-al IV-lea Congres al său, F.M.T.D. a adoptat o rezoluție importantă pentru recunoașterea independenței corespunzătoare atît intereselor Algeriei eît, bineînțeles, și celor ale Franței. Iar mai de curind, F.M.T.D. a protestat împotriva arestării arbitrare de către guvernul francez a lui Khemisti Mohamed, membru al U.G.E.M.A., și împotriva condamnării la moarte, după lungi torturi, a tinerii patriote algeriene Djamilia Bouhired.

JEAN GARCIAS

Petrol în Sahara. Algeria dispune de mari resurse neexploatate încă. Dar poporul algerian prea să le folosească singur. De aceea F.L.N. (Frontul Eliberării Naționale) a declarat că nu va tolera exploatarea resurselor Saharei de societăți străine

Consecințele colonialismului:
sărăcie și mizerie

ALGERIA pe securint

Date geografice

Algeria ocupă partea centrală a unei regiuni numită în mod obișnuit Africa de nord și mărginindu-se la răsărit cu Tunisia, iar la apus cu Marocul.

Ca suprafață totală, Algeria are 2.204.864 km p. Ea cuprinde 2 părți bine deosebite:

1. Algeria de nord, sau țara Atlasului, un cadrilater de cca. 100 km lungime, de o lărgime de 250—400 km, și care grupează aproape 95% din populația algeriană.

2. Sahara algeriană, a cărei suprafață reprezintă 86% din teritoriul Algeriei.

Mediul fizic și consecințele sale pentru om

Algeria de nord se află în centrul unui vast ansamblu de terenuri înalte în care predomină munții, plaiurile înalte și podișurile. Este regiunea Atlasului numită DJEZIRAT EL MAGHREB. Imaginea aceasta evocă o țară masivă, despărțită în compartimente și care se înalță între deșert și ocean.

Sahara algeriană este o țară cu pusturi, ceea ce însă nu înseamnă că aspectul ei este uniform. Sahara de nord are regiuni de pășuni, ape subterane; în ea se găsesc oaze — centre în care se concentrează populația și unde se cultivă palmieri, curmale. O astfel de regiune este MZAB.

Poporul algerian și problema națională

Populația algeriană se împarte în două grupuri principale: populația arabo-berberă care se trage din locuitorii Algeriei dinaintea cuceririi ei de francezi și populația de origine europeană, venită în urma colonizării.

La recensământul din 1954, populația algeriană, care este în continuă creștere, ajungea la 9.500.000 locuitori.

Populația musulmană este de rasă albă în marea ei majoritate, dar de origine și tipuri diferite, cum se întâmplă și la alte popoare. Din punct de vedere lingvistic, peste două treimi ale acestei populații au ca limbă maternă araba. Mai puțin de o treime au păstrat ca limbă de origine berbera. Astfel sînt kabili, șauiașii din Aurès sau din înaltele plaiuri ale Constantinei și anumite grupări sahariene ca mzabiții (originari din Mzab) și tuaregii.

Populația musulmană este sătească în proporție de peste 80%. Felurile de viață ale țărănimii musulmane sînt variate și pornesc de la viața sedentară pe un teritoriu limitat și pînă la diferitele forme de nomadism.

Prin originile sale, populația europeană din Algeria este mai ales mediteraneană, ceea ce explică anumite trăsături ale caracterului său. Singur blocul spaniol păstrează o bună parte a originalității sale naționale. El este concentrat în Orania. Locuitorii originari din Italia — în număr mult mai mic — se găsesc mai ales în regiunea Constantinei. S-a constatat, pe de altă parte, că elementul

de origine franceză reprezintă cam 50% din populația europeană.

Europenii locuiesc mai toți în Tell, dar sînt repartizați acolo în mod diferit: 75% din populația europeană se găsesc în Tellul occidental.

Cele patru mari aglomerări urbane, Alger, Oran, Constantine și Bône cuprind ele singure 56% din populația europeană a Algeriei. Orașul Alger constituie centrul principal al întîlnirii și fuziunii diferitelor elemente europene.

Nivelul de viață

Bazîndu-se pe cifrele venitului național algerian, domnul Maspétiol, consilier de stat, a evaluat venitul mediu anual pe cap de locuitor la 54.000 franci în 1953, față de cel de 240.000 franci din Franța. Comparația dintre aceste două cifre este desigur instructivă, dar venitul mediu individual nu arată diferența uriașă dintre veniturile diferitelor pături sociale algeriene.

Peste 6.000.000 de ființe omenești ce trăiesc în cîmpiile Algeriei au un venit mediu mai mic de 20.000 franci pe an! Masa populației musulmane din centrele urbane nu este nicidecum mai favorizată.

Mizeria socială, sau mai bine zis insuficiența generalizată a resurselor de trai, colibele și subalimentația cronică sînt motivele principale ale stării alarmante a situației sanitare ce domnește în masa populației musulmane de la orașe și sate.

Subalimentația este la originea numeroaselor boli sau deficiențe fiziologice grave. Încă din anul 1947 profesorul Louis Chevalier dăduse strigătul de alarmă cînd notase cifrele următoare:

„Populația trăind exclusiv din cereale, s-a calculat că în 1871 fiecare locuitor dispunea de 5 chintale pe an, în 1900 doar de 4 chintale, iar în 1940 de 2,5 chintale“.

Actualmente se crede că rația aceasta a scăzut la 2 chintale, ținîndu-se seamă de anii de recoltă proastă.

Cîteva consecințe ale colonizării

În materie de învățămînt, coloniștii au aplicat în mod teoretic asimilarea. Dar în practică, opera lor școlară se bazează tot pe principiile de discriminare rasială. Ea se poate rezuma într-adevăr în termeni foarte simpli: nivelul cultural al populației algeriene de origine europeană este aproape același ca cel al populației franceze, în timp ce populația musulmană este analfabetă în marea ei masă.

Ultimele cifre cunoscute în privința școlarizării sînt foarte grăitoare. Le extragem din *Anuarul statistic algerian* (1954). Numărul elevilor de gradul I înscriși la școală pe anul școlar 1954—1955 era de 110.000 copii de origine europeană și de 293.000 copii musulmani. Or, după recensământul din 1954, în Algeria erau 1.900.000 copii musulmani de vîrstă școlară (6—14 ani). Copiii de origine europeană sînt mai toți școlarizați, spre deosebire de copiii musulmani care sînt școlarizați doar în proporție de 15%.

(Faptele și cifrele sînt luate din cartea lui Marcel Egretaud „Care este realitatea la națiunea algeriană“.)

Naționalismul algerian, în forma sa modernă, a luat naștere după primul război mondial. La origine avea mai curînd un caracter de revendicare, limitîndu-se la denunțarea nedreptăților inerente regimului și cerînd o îmbunătățire a stării de mizerie morală și socială în care se găseau masele algeriene.

Lupta pașnică

După cel de-al doilea război mondial, poporul algerian, care luase parte la lupta împotriva nazismului (100.000 de algerieni au căzut pe cîmpul de bătaie) și pentru triumful libertății și democrației în lume, a crezut că a venit și pentru el clipa să se elibereze de sub jugul colonial și să-și reia soarta în propriile sale mâini. Iată însă că trebui să-și dea seama că jugul regimului colonial se făcea și mai apăsător.

Neputincios să înlăture curentul ce ducea țara la eliberare, colonialismul francez accentuează atunci acțiunile de reprimare. La 8 mai 1945, chiar în clipa cînd algerienii se pregăteau să sărbătorească sfîrșitul războiului care deschidea tuturor popoarelor perspective de speranță și de pace

Lupta de „pacificare”

Pus în fața acestei mișcări, guvernul francez continuă să ignoreze în mod voit semnificația profundă și importanța reală a revoluției algeriene, a cărei înfățișare adevărată nu încetează să o defăimeze prin mijloace puternice de propagandă. El se închide cu încăpăținare într-o imobilitate politică — sursa situației tragice în care este angrenată Algeria.

Luptei legitime a algerienilor, el îi răspunde printr-un război ce capătă alura unei adevărate recuceriri. Puternicul arsenal militar instalat în Algeria, importanța crescîndă a trupelor franceze, al căror efectiv se ridică la peste 500.000 de oameni, sînt o dovadă a proporțiilor acestui război.

De doi ani, închisorile algeriene sînt pline pînă la refuz de patrioți; lagărele de concentrare se înmulțesc.

Distrugerea unor sate întregi, măcelărirea populației neînarmate, operațiile de mari proporții ce combină folosirea artileriei, aviației și marinei dau măsura politicii de „pacificare”.

Angajat în această luptă neegală, poporul algerian, sigur de legitimitatea cauzei sale, nu se dă înapoi de la nici un sacrificiu pentru a asigura triumful revoluției pe care a început-o.

Tancurile blindate, elicopterele și cei 500.000 de soldați francezi nu pot înăbuși dorința de libertate și independență a poporului algerian

Întreaga Algeria luptă pentru libertate

trainică, colonialismul răspunde prin represalii sîngeroase, omorînd în secret 45.000 de algerieni pe care-i îngroapă în gropi comune. Alte represalii sîngeroase urmează acestora.

Poporul algerian, care și-a dovedit de nenumărate ori maturitatea sa politică, nu înceta să mizeze pe utilitatea mijloacelor pașnice pentru eliberarea sa. Dar prin soarta pe care a creat-o propriilor sale instituții, colonialismul francez, vrînd să păstreze o ipotecă nedefinită asupra viitorului țării, și-a arătat totodată voința neclintită de a menține permanent în Algeria un „statu quo”, în care toate șansele unei acțiuni legale pașnice s-au dovedit a fi iluzorii.

A venit apoi 1 noiembrie 1954, după experiența mai multor ani ce consacraseră nereușita tuturor mijloacelor pașnice.

Astăzi, poporul algerian, a cărui voință o intruchipează Frontul Eliberării Naționale, duce în unanimitate o luptă hotărîtoare pentru independența sa.

Revoluția algeriană nu este manifestarea unui nihilism de deznădejde și nici o reacțiune a xenofobiei sau a fanatismului religios. Revoluția aceasta este și mai puțin fapta unor agitatori sau a unor agenți în slujba străinătății. Ea este opera conștientă a unui popor hotărît să-și recapete suveranitatea uzurpată și expresia unui naționalism eliberator ce-și trage puterea din experiența unei lupte seculare.

Ea se înscrie în mișcarea generală de evoluție ce mină popoarele spre libertate.

Pe de altă parte, ea nu poate fi considerată în afara contextului ei natural nord-african și se integrează în avîntul ce a și dus Tunisia și Marocul spre independența lor.

Indiferent de categoria socială din care fac parte, toți algerienii (muncitori, țărani, negustori, intelectuali) își aduc contribuția la această luptă hotărîtoare, pe care o închină dobîndirii unității naționale a țării lor.

Problema algeriană este o problemă politică născută din conflictul ce opune dominației colonialiste un popor ce dorește să-și recapete suveranitatea.

Mijloacele militare utilizate pentru a impune o rezolvare unilaterală nu fac decît să agraveze starea de război.

Reformele fragmentare și orice „declarație de intenții” nu maschează în realitate decît voința colonialistă de a perpetua sistemul de dominație al popoarelor, sistem pe vece condamnat de conștiința universală.

Prin dobîndirea drepturilor sale depline, poporul algerian vrea să marcheze începutul unei ere de progres ce va permite înflorirea culturii și contribuția Algeriei la civilizația umană.

În lupta sa legitimă, el luptă și pentru colaborarea internațională, bazată pe frăția dintre oameni, și pentru solidaritatea popoarelor și respectul reciproc.

Astăzi, cînd problema algeriană este supusă arbitrajului suprem al Adunării Generale a ORGANIZAȚIEI NAȚIUNILOR UNITE, el aduce această moțiune la cunoștința opiniei mondiale:

**PROCLAMAREA INDEPENDENȚEI ALGERIEI;
ELIBERAREA TUTUROR PATRIOȚILOR ÎNTEMNIȚAȚI;
TRATATIVE CU FRONTUL ELIBERĂRII NAȚIONALE.**

(DINTR-O SCRISOARE A UNIUNII GENERALE A STUDENȚILOR MUSULMANI ALGERIENI)

In Franța numărul celor care cer să se pună capăt războiului nedrept împotriva poporului algerian sporește pe zi ce trece. În cliseul nostru o manifestație a tineretului francez de la Paris împotriva războiului algerian

© CERINȚĂ Comună

Ce spun principalele organizații de tineret din Franța despre situația din Algeria

LA CONGRESUL STUDENȚILOR SOCIALIȘTI

Congresul a subliniat urgența unei politici noi care să cuprindă: declarația solemnă a guvernului francez în privința alegerilor libere; adoptarea simultană a măsurilor tinzând să instaureze un climat de încredere (și mai ales plecarea lui Robert Lacoste); ținerea unei conferințe la masa rotundă, organizată prin intermediul guvernelor tunisian și marocan pentru stabilirea condițiilor militare de încetare a focului; organizarea desfășurării alegerilor, fixarea garanțiilor ce vor fi acordate comunității de origine europeană.

TINERETUL RADICAL:

Tineretul radical-socialist așteaptă din partea miniștrilor ca aceștia să se conformeze cu strictețe moțiunii votate de congresul extraordinar ce a avut loc în zilele de 3 și 4 mai, cu deplina lor acord; cere Biroului Partidului să vegheze cu strictețe la aplicarea acestei moțiuni pe plan parlamentar.

1) O modificare hotărâtoare în politica algeriană (restabilirea libertăților civice, respectarea drepturilor omului și a libertăților republicane);

2) Respectarea libertăților republicane în Franța (libertatea presei, imparțialitatea radioului etc.).

UNIUNEA TINERETULUI COMUNIST FRANCEZ

„...Războiul acesta apasă greu, cu cheltuielile sale de 700 miliarde de franci pe an din bugetul țării, și constituie piedica prin-

cipală în realizarea operelor de utilitate pentru tineret, de satisfacere a revendicărilor muncitorilor.

Războiul acesta este contrar principiilor constituției franceze, dreptului de autodeterminare al popoarelor. El lovește în toate valorile omenești îndrăgite de poporul nostru.

Calea aleasă pînă acum de conducătorii noștri nu poate duce decît la catastrofele cele mai mari. Un guvern cu adevărat preocupat de adevăratele interese ale Franței și ale tineretului său, credincios dorinței exprimate de majoritatea alegătorilor la 2 ianuarie 1956, ar alege o altă cale: aceea a păcii.

Destul sînge vărsat! Destule ruine și mizerii! Trebuie încheiată pacea în Algeria!”

TINERETUL MUNCITOR CREȘTIN:

Căutarea imediată dintr-o parte și din cealaltă a unui acord pașnic care să respecte năzuințele celor două comunități.

FACE APEL la toți demobilizații din armată și tinerii oameni ai muncii:

— Să urmărească sprijinirea soldaților, a celor din Africa de nord mai ales, pentru a-i ajuta să facă o operă pașnică;

— să intensifice străduințele de prietenie, de respect și de dreptate față de toți nord-africanii și de străinii ce trăiesc în Franța, luptînd alături de ei pentru îmbunătățirea condițiilor de viață;

— să favorizeze informarea obiectivă a opiniei publice despre evenimentele actuale;

— să ceară autorităților publice o soluționare rapidă și pașnică a problemei algeriene.

TINERETUL AGRICOL CREȘTIN:

„ESTE SCANDALOASĂ atitudinea unor anumite cercuri politice franceze față de informațiile precise căpătate despre torturile din Algeria. Comisia permanentă a drepturilor și libertăților individuale, a cărei înființare a fost hotărîtă de guvernul francez la 5 aprilie, își întîrzie apariția. Pe de altă parte anunțarea unei comisii de anchetare hotărîtă de Partidul Radical se lovește de o adevărată opoziție mai ales din partea Comitetului foștilor combatanți din Algeria și mișcarea Poujade. Intre timp torturile continuă și activitatea rebelilor crește. Iar războiul algerian durează de treizeci de luni”.

Tineretul francez protestează împotriva războiului din Algeria în cele mai diferite feluri. În fotografia noastră vedeți cîteva tracte care explică ce înseamnă războiul acesta pentru tineret și fac apel la tineret să-și dea semnăturile pentru încetarea războiului

SOLDAȚII FRANCEZI DEPUN MĂRTURIE

Sovînd mai întîi, atît de îngrozitoare a fost drama pe care au trăit-o, iar acum în număr tot mai mare, soldații francezi depun mărturie despre adevăratul caracter al războiului colonialist din Algeria. Cităm aci cîteva extrase din mărturiile unui soldat francez.

„La 28 februarie 1957, la orele 13, un convoi al celui de-al 1/22-lea Regiment de infanterie se întorcea în tabăra de la Bois-Sacré, din Gouraya. Aprovizionase tocmai postul din Munții Bou-Yaméne.

La șase kilometri înainte de intrarea în Dupleix, pe coasta ce cobora de la post, convoiul, compus dintr-o duzină de vehicule, printre care mai multe blindate și 60 de soldați, a fost atacat de un grup de 150 de algerieni înarmați, în uniformă. Avionul care escorta convoiul a fost doborît de algerieni încă de la începutul luptei, care a durat aproape o jumătate de oră. Algerienii s-au retras cu puțin timp înaintea sosirii întăririlor, luînd cu ei pe catiri armamentul și munițiile convoiului, printre care două mitraliere și numeroase arme automate.

28 de soldați (colegi din compania mea) au fost omorîți în cursul luptei și o duzină răniți.

Pentru a pedepsi populația care nu semnalase prezența rebelilor și poate chiar îi hrănise și îi adăpostise, Înaltul comandament a hotărît și organizat represalii colective împotriva populației din «duarele» (satele) din jurul masivului unde avusese loc ambuscada.

Mai multe duare importante (dintre care cel mai mare este Tazzrut) au fost distruse. Bombardiere au aruncat bombe incendiare și explozive pe «mechtasurile» vinătorilor, coborînd în

picaș și mitraliind «mechtasurile» și grupurile de munteni (printre care, bineînțeles, femei și copii) ce fugeau care încotro puteau. Intre timp «parasivii» și senegalezii incendiau «mechtasurile» și măcelăreau fără deosebire. La sfîrșitul acestui masacru, care a durat patru zile, ofițerii din companiile operative ne-au spus că sînt cca. 1.000 de morți.

La Gouraya, în aceeași seară de 28 februarie, aproape o sută de felahi arestați prin «mechtasurile» din jurul pistei de la Bou-Yaméne au fost aduși la tabăra de la Bois-Sacré. Aci cei 200 de soldați ai companiei noastre au fost martorii și unii chiar, din păcate, executorii unei nopți de groază.

Toată noaptea aceea de 28 februarie spre 1 martie, acești 100 de algerieni au fost loviți cu patul pustii, cu picioarele, legați de copaci, au fost torturați pînă spuneau tot ce știau sau ce nu știau.

«Telefonul» cu manivelă a funcționat mult în noaptea aceea (fire electrice în gură, în urechi, lovituri cu vergeaua), umflarea cu apă, unghii smulse. Cîțiva au fost sfîrtecați cu lovituri de cușit, unui algerian i s-au smuls testiculele cu un clește, altuia i s-a crăpat ochiul cu o lovitură de picior.

...Îmi depun mărturia pentru ca colegii mei ce au rămas acolo în primejdie să se întoarcă cît mai repede la ai lor; au fost de acum destui morți pe degeaba. Trebuie ca acest coșmar îngrozitor să înodată sfîrșit pentru toți cei ce sînt acolo.

Caporal SEMO RAPHAEL
demobilizat al celui de-al 1/22-lea
R. I. (Regiment de infanterie)“

Dragă prietene din îndepărtata Japonie,

Te vei mira, desigur, primind o scrisoare din micul oraș Miltenberg, din Republica Federală Germană — un oraș al cărui nume nu l-ai auzit poate niciodată.

Și totuși orașul nostru, în vîrstă de 700 de ani, cu vechile sale mănăstiri, cu biserica Sf. Laurențiu și cu comorile sale de artă, cu cetatea ce domină orașul — fără să mai vorbesc de cei 9.000 de locuitori ai săi atît de harnici, este una din localitățile cele mai drăguțe și mai fermecătoare din regiunea Main.

Cînd am primit revista „Tineretul lumii“ în care era publicată scrisoarea ta trimisă cu prilejul celei de-a 12-a comemorări a lansării bombelor atomice asupra Hiroșimei, în strada noastră a domnit o mare agitație. Cu puține zile înainte, la 12 decembrie, primarul orașului nostru fusese chemat la subprefectură. Aci i s-a spus că trebuie „să punem la dispoziția“ americanilor 14 ha de pămînt. Americanii voiau să instaleze o rampă pentru lansarea rachetelor atomice, pe înălțimea de 459 m ce se află la vest de Miltenberg, între Spessart și Odenwald, lucru pe care primarul nostru, d-l Blatz, l-a refuzat cu cuvintele: „Dorim să păstrăm orașul Miltenberg în toată frumusețea lui, ca o insulă a păcii.“ Patru zile mai tîrziu, la 16 decembrie, consiliul municipal și toate partidele au refuzat în unanimitate planul de a instala rampa. Iar la 19 decembrie, același refuz a fost dat de Consiliul de circumscripție.

Consiliul municipal și Consiliul de circumscripție nu au adoptat însă decît după multă chibzuială această atitudine față de trupele Statelor Unite și de autoritățile federale, făcîndu-se astfel ecoul Apelului celor 18 savanți din Goettingen, de care vorbești și tu în scrisoarea ta.

Și Consiliile municipale din Ruendenau, Gross-Heubach și mai ales din Mainbullau — localitatea cea mai amenințată — au refuzat și ele să-și dea consimțămîntul pentru instalarea rampei de lansare a rachetelor atomice.

Se recunoaște din ce în ce mai mult că astfel de rachete, în loc să garanteze securitatea popoarelor, nu fac decît să o primejduiască mai mult. Raționamentul primarului nostru, care a spus: „Trebuie oricînd să ne temem ca în caz de ceva focul dușmanului, ori de unde ar porni, să nu se concentreze asupra acestui punct“, a fost aprobat de toți.

Proporțiile primejdiei ce ne amenință zilnic în Republica Federală sînt demonstrate nu numai de faptul că în Germania occidentală sînt depozitate bombe atomice, ci că de la un timp avioane încărcate cu asemenea bombe zboară deasupra țării noastre. Este de ajuns ca un ordin să fie greșit înțeles, să se apese din eroare asupra unui comutator — un simplu accident, și unul din orașele noastre ar suferi soarta din 1945 a Hiroșimei!

Dar și fără asta, numai cursa nebunească a înarmărilor este pentru noi o povară grea. Sume enorme se cheltuiesc zilnic pe armament. La acestea se adaugă cheltuielile noii armate germane. Și acum vor să mai înarmeze „Bundeswehru“ și cu arme atomice. Trebuie să știi că o singură rachetă „Matador“ costă aproape 400.000 mărci (cca. 100.000 dolari)! Ce nu s-ar putea realiza pentru tineret cu aceste miliarde!

Iată motivele pentru care sîntem împotriva războiului atomic și a pregătirii sale și pentru o zonă fără arme atomice în Europa.

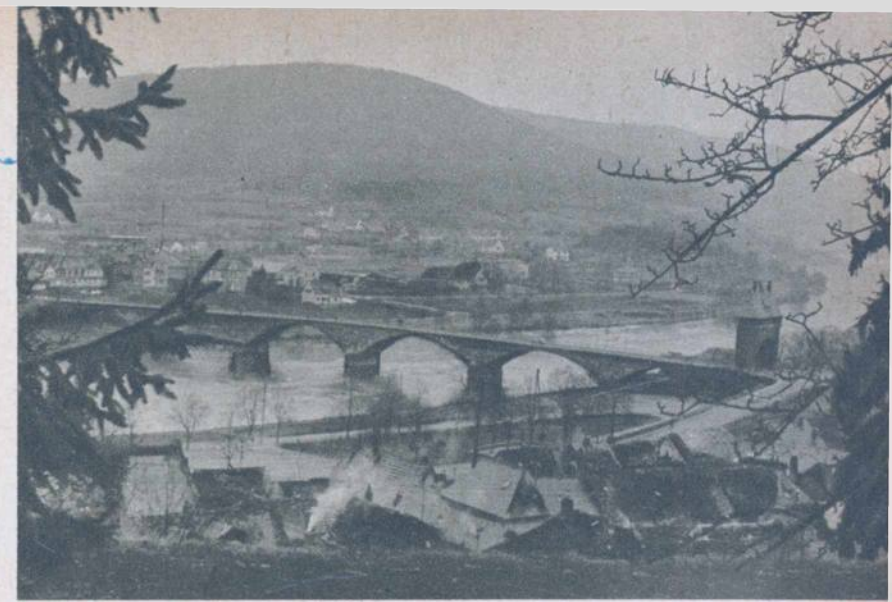
Dragă prietene Yoshio! Te asigur că la noi, în Republica Federală Germană, numărul partizanilor păcii se mărește pe zi ce trece și că, în consecință, vom reuși să gonim spectrul războiului atomic. Lupta orașului nostru este un exemplu.

În toată lumea, masele populare au început să lupte împotriva războiului înainte ca el să izbucnească, și aceasta este singura șansă de a-l evita! Nu mai este cazul ca o mică minoritate să hotărască dacă va fi pace sau război. Iată șansa noastră de a garanta pacea. Cînd scriu aceste rînduri, am primit de acum ziarul în care este publicată știrea că pentru conferința tinerilor membri ai sindicatului minerilor din Germania occidentală ce va avea loc în februarie au și sosit numeroase moțiuni ce se opun pregătirii războiului atomic.

Iată ce îmi dai speranță: oamenii trebuie nu numai să recunoască tot mai mult primejdia imensă a unui război nuclear, ci trebuie să înțeleagă că ei sînt aceia ce pot hotărî soarta omenirii.

Și astfel frontul împotriva războiului atomic se va întinde din Japonia pînă în Germania occidentală, de la Hiroșima și pînă la Miltenberg.

Cu bine
KONRAD BL.
Miltenberg/Main

Doamnă răspunsuri pentru YOSHIO ASAOKA

Dragă prietene de departe,

Am citit scrisoarea ta publicată de revista „Tineretul lumii“ nr. 12/1957, prin care te adresezi tinerilor din lumea întreagă, chemîndu-i să se împotrivescă primejdiei atomice. După cum vezi, Yoshio, scrisoarea ta a ajuns pînă aici, în colțul acesta îndepărtat al Spaniei, despărțit de patria ta prin mii de kilometri. Da, prietene necunoscut, distanța ce ne desparte este mare și totuși, citîndu-ți scrisoarea, constat că distanța aceasta nu ne împiedică de a avea aceeași preocupare. Este adevărat că, după cum scrii, voi, care ați resimțit de trei ori efectele îngrozitoare ale exploziilor atomice, aveți motive puternice pentru a pretinde încetarea experiențelor cu arme nucleare și interzicerea bombelor A și H. Se înțelege de ce luptați cu un asemenea avînt de admirat împotriva acestor arme urîte de toți. Dar ai făcut bine că te-ai adresat tinerilor din lumea întreagă, căci avem cu toții motive de a fi neliniștiți. Puterea de distrugere a armelor atomice nu cunoaște limite. Te asigur că în ultimul timp, cînd ziarele au anunțat că avioane transportînd bombe atomice au zburat pe deasupra teritoriilor Europei occidentale, ni s-a ridicat părul măciucă.

La noi, dragă prietene Yoshio, nu este ușor să ne bpunem experiențelor și utilizării acestor arme de exterminare. Trăim într-un regim dictatorial, care ne lipsește de mijloace legale de exprimare. Dar putem oare fi împiedicați să gîndim și să simțim? Fii convins că dacă am putea exprima cu glas tare ceea ce simțim, s-ar auzi ridicîndu-se din toată țara un strigăt puternic de protest.

Iată un exemplu: acum cîtva timp, guvernul nostru a oferit Statelor Unite teritoriul nostru național ca să instaleze baze pentru proiectilele atomice. Aproape toată lumea a comentat aceasta cu indignare, dezaprobind o atitudine ce reprezintă o primejdie atît de mare pentru patria noastră.

După cum vezi, prietene, în afara primejdiei universale a posibilității unui război atomic devastator — numai la gîndul acesta mă trec fiorii — , avem și noi, spaniolii, motive urgente de a uni vocile noastre cu ale voastre, cu cele ale tinerilor din Japonia și din celelalte țări, cerînd ca toate armele atomice și nucleare să dispară pe veci de pe pămînt.

Nu pot să vorbesc cu tine de acțiuni concrete realizate de noi. Nouă nu ne este îngăduit să ținem conferințe, să facem manifestații. Dar inimile noastre sînt ca toate celelalte, și în ele clocotesc același protest împotriva crimei, aceeași dragoste de viață. Iată de ce sîntem alături de tine, alături de voi toți, frați din îndepărtata Japonie.

Vă dorim mult succes în nobilea voastră acțiune! Te îmbrățișez frățeste

R. SANCHO
Undea în Castilia — Spania

Speranțele schiului european

IN LOC DE CRONICĂ SPORTIVĂ

Sunt evenimente sportive care nu se încheie la fluierul arbitrilor, nu se termină la festivitatea de premiere, peste ele nu coboară cortina o dată cu pavilioanele țărilor participante. Un asemenea eveniment, poate cel mai important pentru tinerii schiori din Europa, a avut loc în luna februarie în România: „Cupa speranțelor”.

Timp de trei zile au luat startul în pitoreasca poiană Stalin tinerele „speranțe” din Austria, Franța, Polonia, Bulgaria, Finlanda, Ungaria și România, „speranțe” care nu peste mult timp vor fi reprezentanți sau poate chiar campioni la seniori ai țărilor respective.

Rivalitate și prejude

Există în sport un cavalermism și o stimă pentru adversar care se ridică deasupra oricărei rivalități. Mi-a fost dat să apreciez încă o dată lucrul acesta chiar din prima zi a concursului, la desfășurarea probei de slalom uriaș.

Știam de multă vreme că între francezi și austrieci există o veche rivalitate în schi. Rivalitatea aceasta dintre seniori, care se tranșează pe rând când în favoarea unora, când a celorlalți, s-a transmis și tinerei generații. Era un fapt care făcea ca întrecerile să fie mai disputate, iar o victorie să fie lucrul pe care fiecare să-l dorească a-l adăuga palmaresului său. Și totuși când în mănșă a doua a probei de slalom francezul Duvillard, primul protagonist al probei, care a pornit cu o viteză și siguranță ce lăsa puține speranțe

de egalare celorlalți, se împiedică și cade, austriacul Ernst Kneist e primul care regretă:

„Ce păcat, ar fi scos un timp extraordinar”. Și tot el e primul care-l felicită pentru curaj și încearcă să-i explice cum de s-a întâmplat accidentul. Georges Duvillard se va reabilita însă a doua zi, când va câștiga slalomul uriaș de o manieră impresionantă.

Polonezul Jerzi Bujoc pornește dezlănțuit în aceeași probă, poate prea dezlănțuit, pentru că la jumătatea traseului nu mai poate săprind schiurile și intră în toate porțile. Încercând să se restabilească și să evite stegulețul, rămâne într-un singur picior. Poate mulți spectatori și concurenți au închis ochii de teamă, dar Jerzi, făcând o adevărată demonstrație de balet pe schi și dovedind o tehnică impresionantă, reușește să-și recapete echilibrul. La sosire a primit aplauze mai entuziaste decât primul clasat.

Poate alt amănunt de același fel este acela că deși austriecii nu au câștigat în acest concurs nici o victorie, concurenții din toate țările au recunoscut însă la ei o clasă sportivă mondială. Când aceștia, plecați înaintea ultimei probe pentru a lua startul într-un concurs din țară, își luau rămas bun de la concurenții rămași, dorindu-le mult succes, unguri și finlandezi, francezi și bulgari, români și polonezi îi petreceau o bucată de drum și le regretau plecarea ca unor prieteni buni de care te-ai legat sufletește.

Prietenie

Poate mulți cred că limba este totuși o piedică serioasă pentru ca tineri de diferite naționalități să se înțeleagă între ei. Nu e adevărat! Există un limbajal prieteniei pe care nu îl egalează nici esperanto. Așa s-a născut în ziua aceea un om de zăpadă al prieteniei.

Finlandezul Mikael Grönholm rostogolea, sub privirile mirate ale celorlalți, un uriaș bulgăre de zăpadă. L-a așezat apoi pe un dîmb și, cu seriozitatea atât de caracteristică nordicilor, s-a apucat să înalțe un om de zăpadă. Când au înțeles ce vrea să facă, francezul Stamos, polonezul Janusz și românul Banu i s-au alăturat bucuroși. Cu migala unui sculptor ei i-au desăvîrșit trupul, minile, capul. Doi ochi negri de tăciune și bineînțeles în loc de nas nelipsitul morcov furat de la bucătărie. În joaca aceasta tinerească s-au prins și cei-

lalți. Un schior maghiar i-a pus în mâini bețe de schi, un bulgar fesul pe cap, iar un polonez l-a înșestrat cu o pereche de ochelari. Când a fost gata, cu toții erau în încurcătură: cum să-l numească? Și după ce au încercat fără succes ca din prima literă a fiecărei națiuni concurențe să-i formeze un nume, au căzut de acord să-l dăruiască lui Georges Duvillard ca pe un fel de trofeu. Numai mai târziu avea să-i pară rău lui Georges când din zece în zece minute trebuia să adauge omului de zăpadă diferența de statură ce se pierdea văzînd cu ochii la +14°C.

Omul de zăpadă însă nu-i reținuse pe toți. Ceilalți tineri din lotul francez se întrețineau amical cu un grup de petroliști români veniți aici să-și petreacă concediul de odihnă. Auziseră de bogatele zăcăminte de aur negru din această țară și își manifestau întregul interes pentru procesul de extracție, de prelucrare și fabricare a utilajului petrolifer. Finlandezii entuziasmați de frumusețea peisajului făceau plimbări și vedeau o adevărată pasiune pentru colecționarea de fotografii și vederi. Bulgarii și polonezii, care se înțelegeau cel mai ușor, formau cu toată plăcerea grupuri comune.

Mulțumiri gazdelor

Spiritul ospitalier al românilor și capacitatea organizatorică a specialiștilor de aici au impresionat încă o dată pe concurenți. Conducători ai loturilor, ca domnul Jean Vincent-Franța și Otto Rieder, antrenor, Austria, au avut pentru gazde declarații măgulitoare. „Am întâlnit în România ospitalitatea orientului și exuberanța latinilor. Peste tot prietenie, voce bună și o excelentă organizare a întrecerilor”, spunea domnul Vincent. Iar Otto Rieder declara zăriștilor că: „amintirile plăcute culese din România vor face să mă întorc oricînd în această țară. Elevii mei nutresc dorința de a se mai întâlni cu schiori atât de talentați ca „speranțele gazdelor”.

Zilele petrecute împreună de către tinerii din cele șapte țări participante la această competiție nu au fost numai zile de dispute sportive, ci și zile de apropiere, de cunoaștere a preocupărilor și aspirațiilor, de înțelegere. Tinerii au schimbat autografe și insigne, și-au luat adresele reciproc și și-au făcut promisiuni ca prietenia încheiată aici să devină zi de zi mai trainică. Și-au dat chiar și întîlnire: primul concurs de schi al tineretului.

Și la viitorul concurs, ca și la acesta din România, câștigătoare de onoare a probelor să fie: prietenia. ST. CHIRIȚĂ

Pierre Stamos, câștigătorul probei de slalom special, s-a dovedit a fi posesorul unei tehnici desăvîrșite

Cîteva din „speranțele schiului european” în drum spre prtie

Autorii „trofeului”: P. Stamos (Franța), R. Banu (România), M. Grönholm (Finlanda), G. Duvillard (Franța) și W. Janusz (Polonia) — dreapta, sus

cîteva cuvinte despre...

PARADISUL PISICILOR

Acum 95 de ani, în urma unui neafragiu, în mica insulă nelocuită Frigate din Oceanul Pacific a ajuns o pereche de pisici. Nestînjenite de alte animale mai mari decît ele, primele pisici s-au înmulțit rapid, numărul lor ajungînd, acum 15 ani, cînd au fost descoperite, la impresionanta cifră de 50.000!

Curios lucru: în momentul „descoperirii” lor, pisicile din insula Frigate aveau o statură de două ori mai mare decît a pisicilor obișnuite. Nefiind amenințate de nici un dușman, pisicile se simțeau pe mica insulă ca într-un adevărat paradis. Se hrăneau aproape numai cu pește, pe care-l prindeau cu multă pricepere în timpul refluxului apelor oceanului. Ce invidioase trebuie să fie pisicile noastre de casă!

FESTIVALUL „PRIMĂVARA LA PRAGA”

Festivalul muzical care poartă acest titlu este una din cele mai renumite manifestări muzicale periodice internaționale. Anul acesta, în programul Festivalului de la Praga, care se va deschide la 11 mai, se va acorda o atenție deosebită operelor compozitorului clasic Leos Janacek, de la a cărui moarte se împlinesc 30 de ani.

În timpul desfășurării festivalului „Primăvara la Praga” în 1938 va avea loc și primul concurs internațional de orgă.

CEA MAI VECHIE AUTOSTRADĂ DIN ASIA

Numele Bandungului ne amintește nu numai de istorica conferință a popoarelor afro-asiatice. De la Bandung pornește și cea mai veche autostradă din Asia. După ce traversează o zonă cultivată cu ceai, șoseaua intră în pădurea virgină și urcă apoi pe o distanță de 80 km o pantă de 1.500 m. Traseul acestei autostrade duce pînă la vulcanul Papandayan. În 1924, cînd acest vulcan a erupt, s-a construit aici un observator seismologic. De atunci, la primele semnale de primejdie pe care le înregistrează observatorul, circulația se întrerupe pe șosea, evitîndu-se astfel eventualele accidente.

APA ÎN OBIECTIVUL FOTOGRAFIC

Liniștită — ca suprafața unui lac — sau în mișcare — cum sînt unele unui rîu de munte ori valurile mării —, apa îi provoacă deseori surprize fotografului amator care vrea s-o „prindă în clișeu”.

După felul cum e privită, apa poate apărea luminoasă ca o oglindă (cînd e fotografiat oblic un lac), neagră (cînd e privită de sus o baltă, să zicem), cu reflexe bizare (cînd se oglindesc în unduțiile ei imaginile răsturnate ale pomilor de pe mal sau ale bărcilor) și așa mai departe. Aspectul cel mai sugestiv îl dă însă atunci cînd e fotografiată în contralumină, fiecare val sau undă căpătînd astfel reflexe.

Pasărea denumită „fregata” a fost văzută zburînd fără popas timp de 7 zile și nopți. Datorită conformației aripilor sale, pasărea aceasta, asemănătoare pescărușului, dar de dimensiuni mai mari, poate nu numai să se mențină în aer timp îndelungat, ci să și zboare cu o înălțime de 160 km pe oră. Distanța dintre aripile sale întinse este de 3,50 — 4 m. Fregata are o rezistență mai mare la zbor decît cunoscutul albatros, care, urmînd valtoarele în largul oceanilor, trebuie să se odihnească la 4 — 5 zile pe cîte o stîncă sau chiar pe vase.

P
A „F
A
S
R
A
E
R
G
A
T
A”

CÎTEVA "SPECI
ALITĂȚI" PENTRU
FILATELIȘTI

A stăzi nu ne vom ocupa, ca de obicei, de timbre speciale sau de serii, ci vom vorbi de o specialitate foarte apreciată de filатели. Este vorba de așa-numitele „colije”, publicate numai la anumite ocazii — expoziții, evenimente, jubileuri, aniversări etc. O colijă constă dintr-unul sau mai multe timbre grupate pe o hirtie specială, prevăzută cu un text și cu câteva ornamente. Tirajul acestor ediții este totdeauna foarte restrâns, iar la prețul lor se adaugă adesea o taxă în plus în favoarea fondurilor de ajutor reciproc, a unor organizații sau manifestații de diverse genuri. Ca exemplu reproducem colija imprimată pe hirtie de format mic, din seria franceză, cu o suprataxă în folosul Crucii Roșii și care a fost emisă în anul 1956.

Reproducem de asemenea colija elvețiană de la Expoziția națională de timbre de la Lausanne, colija americană de la cea de-a 5-a Expoziție Internațională filatelică de la New York (aprilie-mai 1956), precum și colija japoneză pentru Anul Nou reprezentând populara păpușă Kokeshi.

Nu trebuie însă să ascundem că tipărirea colijelor speciale este exagerată de multe țări. Republica Dominicană, de pildă, a emis în cursul anului 1957 douăzeci de colije diferite numai pentru cele cinci valori olimpice.

F TEUTENBERG

Cine vrea
să corespundeze cu noi?

MARY KORPMANN, TALLIN, IMANTA 61-1, ESTONIA, U.R.S.S., 21 de ani. studentă în științe naturale (fizică); despre limbi străine, literatură, sport și călătorii, în limbile germană, engleză și rusă.

VLADIMIROȘ KATSIAAUNIS, 6, PLANTACHON st., FAMAGUSTA, CIPRU; în limbile engleză sau germană, mai ales cu Canada, S.U.A., Africa, America Latină, democrațiile populare.

ROSAMUNDA GUNNARSDOTTIR, BARMANLID, 28, REYKJAWIK, ISLANDA, 18 ani; în limba engleză, despre muzică, literatură, desen, cărți poștale.

SAMUEL K. HAYFORD, c/o KUAMENA ENTSIFUL, P.O.B. 25, BI-SEASI, via ESSIAM, GHANA, 16 ani; în limba engleză.

DAYAL SINGH, NEWAND SINGH, PATTERSON ROAD, P.O. MOUNT ABU, INDIA, 22 de ani; în limba engleză, cu toate țările, despre literatură, turism, psihologie, teatru și politică mondială.

TAN SOM AN, PASSARANJAR 29, PEKALONGAN, JAVA, INDONEZIA, 17 ani, elev; cu toate țările, despre filatelie, reviste, cărți poștale, schimburi, fotografii, cinema și sporturi, în limba engleză.

MOREAU JEAN și VICTORIANO PRACHAS, 6, RUE DE LA CUILLER, J. et. L., TOURS, FRANȚA, 10 ani și 29 de ani; pe teme diferite, în limbile franceză și spaniolă, cu toate țările.

HORST FISCHER, LENZEN/ELBA, POSTFACH 10 D, R.D. GERMANĂ; în limbile germană, engleză și rusă, cu toate țările, pe teme generale, teatru, cintece, sport și muzică.

JULIUS KERSCHEK, str. MEMORANDULUI 16, TIMIȘOARA, ROMÂNIA, 21 de ani; în limbile maghiară germană, română, rusă, engleză și franceză, despre tehnică, muzică de dans sport, cinema, fotografii, cu toate țările

WŁODIMIERZ STOPALA, UL. ZAJACA nr. 41, WOJ. KATOWICE, DĄBROWA GORNICZA, POLONIA; în limbile polonă, franceză, rusă, germană, engleză și esperanto, despre geografie, istorie și timbre, mai ales cu Germania, Franța și Suedia.

NARAIN SUGNICHAND, HAJJAM KUANA, RAHRI, WEST PAKISTAN, tânăr de 17 ani; despre cărți, timbre, cricket, badminton și tenis de masă, în limba engleză.

MORRIS KADOURY SALMAN, SAKIA B, OR YEHUDA, IZRAEL, 25 de ani; în limbile engleză și arabă, cu India, Iran, Albania, Tunisia, Franța, Ghana, Marea Britanie, în limba engleză, despre filatelie.

SRTA. OLGA MARIA ESPER MARTINEZ, Union AMERICANA 658, SANTIAGO DE CHILE, CHILE, 16 ani; în limba spaniolă, pe teme generale, mai ales ilustrate.

OEI HENG NU, DJL. BARU KAMPUNG SEBELAH nr. 79 a, PADANG, SUMATRA, INDONEZIA, 19 ani, student; în limba engleză, cu toate țările, despre filatelie, fotografii etc.

MAANUS SUGUR, PÄRNU, METSA 4-1, ESTONIA, U.R.S.S., 19 ani; în limbile germană, rusă și engleză, despre sport, teatru, filme, jaz, cărți poștale și timbre, cu toate țările.

SHITAB S. CHAUDHARI, V. KALESAM, P.O. TAJEWALA, DISTR. AMBALA (E. PUNDJAB), INDIA, tânăr de 22 de ani; despre istorie, viața socială, mai ales cu fete din U.R.S.S., Germania, Franța, Spania și China.

EINAR ASGEIRSSON, SKIPASUND 52, REYKJAWIK A, ISLANDA; în limbile engleză, germană și daneză, cu toate țările, despre turism, schimb de fotografii.

Colectiv REBUSISTULUI

ZAMFIRESCU CODIN (21 de ani) și **ZAMFIRESCU ALINA** (16 ani), **INTR. ARMAȘULUI 11, RAION STALIN, BUCUREȘTI, ROMANIA**; în limbile franceză, germană, engleză și rusă, despre cărți poștale, timbre, sport, medicină.

LIM TIAN BIE, BLK. PASAR TABAH KONGSI nr. 1, PADANG, INDONESIA, student de 17 ani; în limbile engleză și olandeză, despre filatelie, cărți poștale, reviste, mai ales cu U.R.S.S., India, Ceilon, Italia.

VAINO VILLIK, TARTU, poste restante, ESTONIA, U.R.S.S., 22 de ani; în limbile engleză, rusă, estonă, despre jaz, filme, dans, fotografii.

PEN-FRIEND CIRCLE, HALLE/SAALE, FRANKEPLATZ 1 HAUS 16/5, R.D.G.; cu toate țările, în limbile germană, engleză și rusă.

ASHOK KUMAR SING, „DEEPAK” 93, NAWABGANJ, BENARES 3, U.P. INDIA, 15 ani; în limbile hindu și engleză, despre tablouri și timbre, studii, călătorii, cu toate țările (și frațele său dorește să corespundă).

FELIX IVANOV, MOSCOVA, K - 6, ul. CEHOV 29, kw. 20, U.R.S.S., 20 de ani, student la politehnică; în limbile engleză, polonă, rusă și esperanto, despre politică, probleme generale, ziare, mai ales cu Africa, Asia și America.

BEDZINSKI JAN, KOSZUTKA, ul. K. LIEBKNECHTA 28/36, KATOWICE I, POLONIA, 18 ani; în limbile germană, engleză și rusă, despre schimb de cărți poștale.

LIM MIN TJING, DJ. PERNIA-GAAN 208, BOGOR, IAVA, INDONESIA; în limba engleză, cu toate țările, despre timbre, cărți poștale, ilustrate, bancnote și reviste de filatelie.

WALI MOHAMMED BHATTI, RENALA KHURD (MONTGOMERY) WEST PAKISTAN; despre fotografii, timbre, reviste, călătorii, în limbile engleză și urdu.

EVA MARIA SCHWARTZ, LEIMBACH nr. 56, KREIS QUERFURT, BEZ. HALLE, R.D.G., 23 de ani; cu toate țările, în limbile germană, maghiară, engleză, rusă, italiană, despre schimb de timbre.

JURI TEDREMAA, TARTU, poste restante ESTONIA, U.R.S.S., 21 de ani; în limbile germană, rusă, engleză și estonă, despre sport, muzică, filme.

YASH PAL MALHOTRA, HOUSE nr. 7304, WARD nr. 4, AMBALA CITY, INDIA, 17 ani; despre timbre, monede, reviste și tablouri, cu toate țările, în limba engleză.

MOSTAFA EL-HASSAN, RUE DE L'ETOILE, LIBRAIRIE EL SAYEGUE, TRIPOLIS. LIBAN, 21 de ani; despre sport, mai ales natație, literatură, cărți poștale, timbre, în limbile arabă, franceză și italiană, cu toate țările.

KISS JANOS, BATE ALLOMAS 43 a. ORHAZ, SOMOGY MEGYE, UNGARIA; în limbile germană, franceză, engleză, italiană, rusă și maghiară, cu toate țările, mai ales cu Finlanda, Suedia, Norvegia și Țările de Jos.

RAM S. GURNANI, POOLCHAND, BAGRA'S BLDG, HTATHERTON KASTA, JAIPUR, RAJASTAN, INDIA, 18 ani; despre filatelie, schimb de ilustrate, fotografii, cu toate țările, în limbile engleză și hindu.

LIE TIAN SIEN, DJL. BARU KAMPUNG NIAS nr. 26, PA DANG, SUMATRA, INDONESIA; despre timbre și reviste, cu toate țările, în limba engleză.

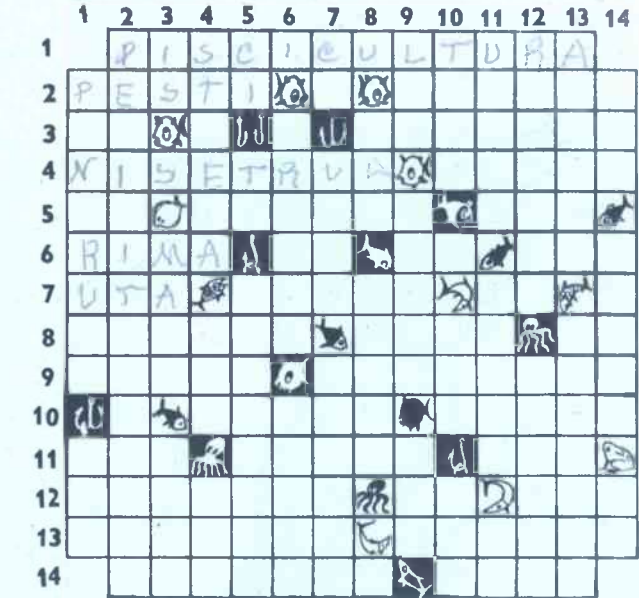
TRAN DONG QUANG, 56 HANG COT, HANOI, VIETNAM; în limbile franceză și esperanto, cu Ungaria, Polonia, România, Bulgaria și U.R.S.S., despre filatelie etc.

JORG FINKE, RADEBERG, LONSWEG 5, R.D.G., 22 de ani; în limbile franceză, engleză, germană și rusă.

P E Ș T I

ORIZONTAL: 1) Ramură „tematică” a economiei naționale (în cazul de față). 2) Vertebrate care trăiesc în ape — Din nou — Fel. 3) Coadă de caras — Peștii, în fond. 4) Pești din Marea Neagră — Pește de apă dulce. 5) Pronume — Pește de mare fără bășică cu gaze — Repriză. 6) Vierme ce servește ca momeală pentru pești — Simbol chimic — Secol — Pește din mările nordice din ficatul căruia se extrage untura de pește. 7) Uzinele Textile Arad — Stindard — Pronume. 8) Crustaceu decapod (pl.) — Pește aflat în cantități mari în lacurile și bălțile de-a lungul Dunării — Metru liniar. 9) Înotătoarele peștilor (sing.) — Un pește gata de pus în cutia de conserve. 10) Matca unui riu (pl.) — A liniști. 11) Nu în altă parte — În gura peștilor — Capabil. 12) Pești din lacurile de pe țărmul Mării Negre — Cap de țipar — Mediu nefast peștilor. 13) Cu perspective de viitor (fem.) — Este pescuit în apele reci de munte. 14) Pești cartilagineoși-osoși ce trăiesc în Marea Neagră și Caspică — Porție.

VERTICAL: 1) Alt pește cartilagos-osos — Docu-

ment. 2) Prinderea peștilor — Pește albastru de ocean care se înmulțește scoțind pui vii. 3) Există — „Lumi” ale peștilor — Monede japoneze. 4) Unul din peștii răpitori de apă dulce — Mediu pescăresc — Îl poartă interesul. 5) În piscicultură — Pronume — Făcut baie. 6) Pești ai căror solzi sînt întrebuițați pentru pregătirea perlelor artificiale — O scrisorică. 7) Cap de crap — Ouă de pește — Conifere. 8) Pronume —

Oțet — Denumire matematică. 9) Pește de apă dulce — Icre de morun și nisetru — Fir. 10) Parte a unui cuțit — Comandant turc — Pronume. 11) Descendent — A pregăti peștele pentru gătit. 12) A selecționa peștele pentru conserve — Pești cu corpul lung. 13) Descoperită — Cu mîntea la cap! 14) La circ, în buzunar sau în mare — Acolo este cea mai mare bogăție piscicolă a Romîniei — Părți dintr-un „păstrăv”.

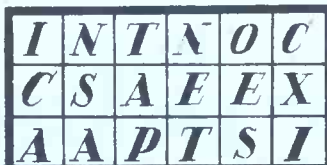
CARTE DE VIZITĂ

Aflați profesia lui Dan Negruți, precum și orașul transilvănean unde și-o exercită.

CRİPTOGRAMĂ

Acești trei tineri festioaliști poartă o lozincă des întâlnită în coloanele manifestanților pentru pace și prietenie. Care este această lozincă?

Biblioteca Centrală
Regio. nr. 4
Hannadom...

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT

TOATE PÎNZELE SUS

ORIZONTAL: 1) Parapet — Foc; 2) Marinărie — Far; 3) Carenă — Eche — Nul; 4) Anin — Lest — Trote; 5) Tematic — Ada — Naz; 6) Aia — Iz — Scumpi; 7) Ra — Amara — Obiect; 8) Scota — Ocu; 9) Eston — Rubin — Ața; 10) Arsen — Nod — E. S.; 11) Plat — Iago — Start; 12) Avian — Căpitan; 13) Său — Ia — Valuri; 14) Trinca — Pirați; 15) Înainte — Iță. **VERTICAL:** 1) Catarge — Pas; 2) Manela — Salvaț; 3) Parimă — Straiuri; 4) Arena — Acosta — In; 5) Rin — Timone; 6) Analizat — Ni — Aci; 7) Pa — Ec — Rar — Ac — An; 8) Eres — Sa — Ungar; 9) Tic-tac — Sloop — Pe; 10) Eh — Duo — Id — Ivi; 11) Etambou — Stări; 12) Of — Pic — Etalat; 13) Canonieră — Anuța; 14) Rută — Cuter — R.I.; 15) Lezat — Aștri.

GĂSIȚI CUVINTELE:

VERTICAL: 1) Rabd; 2) Arap; 3) Zisa; 4) Basc; 5) Oaie; 6) Iris.

JOC ÎN ANAGRAMĂ:

1) Isea — Isac; 2) Nord — Dorn; 3) Gale — Egal; 4) Emil — Mile; 5) Roze — Orez; 6) Șină — Nisa. I — II = Înger și demon.

RADIO-TELEVIZIUNE:

ORIZONTAL: 1) Televizor; 2) Antenă — Poștaș; 3) Vraja; 4) Careu — Mureș; 5) Televiziune; 6) Marte — Urias; 7) Sahia; 8) Fardat — Lumina; 9) Difuzoare. **VERTICAL:** 1) Animat — Variat; 2) Selecta; 3) Cerna — Radio; 4) Reavănă; 5) Vraca — Hertz; 6) Jazuri; 7) Popov — Cupru; 8) Furnire; 9) Parter — Pămînt.

Luzy

*Fotografie
de
TAPIO HUHTANEN
(Finlanda),
cîstigătorul
premiului III
al
concursului
nostru
de
fotografii*

